

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 123, ЧИСЛО 22, П'ЯТНИЦЯ, 27 ТРАВНЯ 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 22, FRIDAY, MAY 27, 2016

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Добрий знак для української культури

Петро Часто

Наші читачі, ми в цьому певні, стежать не лише за політичним життям в Україні, чи за станом її економіки, але й за тим, що стоїть за відомим образним висловом: „Не хлібом єдиним живе людина...“. Маємо на увазі культуру – в найширшому розумінні цього слова, тобто всю душевно-духовну, естетично-етичну спадщину, котру залишили нам усі попередні покоління українського народу й котру ми, залежно від рівня індивідуальної чи суспільної свідомості, далі розвиваємо і збагачуємо або – таке теж трапляється в людській історії – збіднюємо і занебдуємо. Іншими словами, культура – це культ тих вартостей, котрі роблять нас людьми. Невипадково одна з найдавніших культур, єгипетська, брала свій початок у храмі, і першими її творцями були жерці.

Ми схильні вважати культурою щось конкретне – літературу, театр, кіно, балет, виступ хору чи оркестри. Насправді про культуру і її рівень свідчить і звичайна щоденна поведінка окремої особи чи спільноти. Згадаймо київський Майдан Незалежності на межі 2013 і 2014 років, згадаймо те рідко коли в історії бачене революційне піднесення, котре захопило душі мільйонів українців, але котре піднімало їх не на насильство чи ненависть, а на взаємну любов і повагу, сповнювало одним з найнеобхідніших людських почуттів – почуттям гідності.

За всі ті незабутні чотири місяці зі сцени Майдану хіба яких 10 відс. часу пішло на власне революційні промови і гасла, всю решту днів і ночей займали вірші, пісні, привітання від інших країн і народів, проповіді священників різних конфесій. Це була революція нації, за спиною якої стояли тисячі років духовного, культурного розвитку.

А тепер згадаймо, що головним ведучим на тій сцені був не професійний політик, не радикал-революціонер, а людина з цілком мирного мистецтва, з театрального світу – Євген Нищук. Він справедливо увійшов у новітню українську історію, як „голос Майдану“. Мабуть, сам Господь у страшну годину палахкотіння шин і невинних смертей вкладав йому в уста слова, які єднали майданівців, різних-прерізних за мовою, віком, освітою, характерами, допомагали їм розуміти одне одного і побачити в серцях своїх майбутню Україну такою прекрасною, якою вона може бути.

Тому це було, мабуть, найлогічніше призначення в післяреволюційному українському уряді – що Євген очолив Міністерство культури.

На той час українська національна культура перебувала ще в гіршому стані, ніж економіка. З одного боку – тотальна русифікація, з іншого – не менш тотальна комерціалізація таких фундаментальних галузей, як художня література, образотворче мистецтво, музика. Не маючи належного захисту з боку держави, національні культурні традиції і особливості відступали під натиском глобалізаційних процесів. „Новаторське“ схи-

(Закінчення на стор. 12)

Надія Савченко повернулася в Україну

КИЇВ. – Вранці 25 травня літак Президента України Петра Порошенка вилетів до Ростова-на-Дону в Росії для повернення Надії Савченко в Україну. Того ж дня вона прибула в Україну, на столичне летовище „Бориспіль“, звідки відправилася на зустріч з Президентом П. Порошенком, який негайно телефоном привітав її на українській землі. Н. Савченко зустрічали її мама Марія, сестра Віра, голова фракції „Батьківщина“ Юлія Тимошенко та інші.

З Н. Савченко прилетіли прес-секретар Президента України Владислав Цеголко та перший заступник голови Верховної Ради Ірина Геращенко, які зустріли її ще на території Росії. Таким чином відбувся обмін Н. Савченко на спецпризначенців Головного розвідувального управління Росії Олександра Александрова і Євгена Єрофєєва. Вони помилувані указом Президента України. Літак, на якому перебували Є. Єрофєєв і О. Александров, приземлився у Москві, на летовищі „Внуково“. Президент Росії Володимир Путін підписав указ про помилування Н. Савченко.

Н. Савченко у першому спілкуванні з журналістами після повернення з понад дворічного російського полону попросила вибачення у всіх матерів, чії діти загинули чи досі знаходяться в

Народний депутат, Герой України Надія Савченко. (Фото: УНН)

неволі. „Я хочу вам сказати – я на волі. Я хочу попросити вибачення у всіх матерів, чії діти не повернулися з війни, а я ще й досі жива. Я хочу вибачення попросити у всіх матерів, діти яких сидять у неволі, а я на волі. Я хочу вам сказати, що я не поверну мертвих, але я завжди готова покласти життя і не раз на полі бою за Україну“, – заявила Н. Савченко.

(„Укрінформ“, УНН, „Українська правда“)

Українці світу одягнули вишиванки

19 травня Україна та українці всього світу відзначили Всесвітній день вишиванки. Ідея святкувати день вишиванки зародилась у 2006 році, в Чернівцях. Його започаткувала студентка університету Леся Воронюк. Вона запропонувала обрати один день в році і всім разом одягнути вишиванки. Згодом університетська акція переросла у всеукраїнську. До неї також долучились українці, що живуть в діаспорі. Адже українська вишиванка – це національна святиня, що символізує собою і несе в собі духовне багатство, високу мудрість і традиційний зв'язок багатьох

поколінь – зв'язок, що не переривається віками.

З нагоди цього свята народні депутати Верховної Ради прийшли на сесію у вишиванках. У Києві одягли у вишиванку Либідь на пам'ятнику засновникам міста. Двометрову сорочку для неї з червоною вишивкою зробили майстри зі Львова. Співачка Джамала вийшла з літака у чорній вишиванці, а на своїй сторінці у соцмережі показала свою колекцію вишиванок – червону, чорну та світло-бежеву.

(Закінчення на стор. 16)

Працівники Головної канцелярії УНСоюзу у вишиванках. (Фото: Рома Гадзевич)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Порошенко бере участь у саміті ООН

СТАМБУЛ. – Президент Петро Порошенко бере участь у Всесвітньому гуманітарному саміті ООН, що почався 23 травня. Разом ним до Стамбула прибули міністер з питань тимчасово окупованих територій Вадим Черниш, провідник кримських татар Мустафа Джемілев та голова Меджлісу кримськотатарського народу Рефат Чубаров. Президент П. Порошенко закликав Раду Європи посилити тиск на Росію через порушення прав кримських татар. Про це президент заявив під час зустрічі з генеральним секретарем Ради Європи Турб'єрном Ягландом. Президент звернув увагу на системні порушення прав кримських татар і українців в окупованому Росією Криму, зокрема арешт заступника голови Меджлісу Ільмі Умерова. Також він заявив, що Україна розраховує на створення міжнародного фонду, який був би спрямований на допомогу країні у відновленні після російської агресії. (Прес-служба Президента України)

■ У Каневі пом'янули Шевченка

КАНІВ. – 22 травня відбулося вшанування пам'яті Тараса Шевченка з нагоди 155-ої річниці з дня перепоховання його з Росії. Вранці в Успенському соборі відслужили Молебень, а після цього почалася урочиста хода останньою дорогою поета. Кілька тисяч людей зі всієї України та з-за кордону пройшли до Чернечої гори. Під час ходи учасники поклали квіти до пам'ятника козацькому отаманові Іванові Підкові. Після сходження на гору учасники ходи, жителі та гості міста, члени офіційних делегацій поклали квіти до могили Кобзаря, а священники відслужили Молебень. Цього року вшанувати пам'ять Т. Шевченка в Канів приїхала делегація румунських українців. У музеї гості презентували дві книги про Т. Шевченка, написані і видані представниками української діаспори в Румунії. Музей Кобзаря отримав також символічний подарунок від учасників антитерористичної операції, який вони привезли з Донбасу. Бійці передали музеєві книгу про Т. Шевченка „Вічний, як народ“. Її знайшли у школі в селищі Широке Донецької області, яке звільнили від терористів. Хоча книга обгоріла, українські воїни не змогли пройти повз неї і забрали її з собою. (УНІАН)

■ „Кобзар“ переклали китайською мовою

КИЇВ. – Презентація Шевченкового „Кобзаря“, який переклали китайською мовою, відбулася 23 травня в „Укрінформі“. „Я дуже вдячна нашим колегам з Китаю, які взяли на себе цю нелегку і непросту роботу“, – заявила Заступник міністра інформаційної політики Тетяна Попова. Головний зберігач Національного музею Тараса Шевченка Юлія Шиленко розповіла, що це перше видання „Кобзаря“ китайською мовою, переклад якого зроблено з українських джерел, а попередні видання були зроблені з російських перекладів. Представники Академії живопису і каліграфії з Пекіну побували у Каневі та у київських музеях Т. Шевченка. Під час цієї подорожі вони робили замальовки, ескізи, а після неї рік працювали над тим, аби відтворити свої враження і відчуття. Наразі у музеї Т. Шевченка проходить виставка „Нев'януча слава Тараса Шевченка“, на якій представлені роботи китайських художників. („Укрінформ“)

■ Новий посол приїде в Україну

ВАШІНГТОН. – Президент США Барак Обама офіційно висунув Марі Йованович на посаду Посла в Україні. Про це повідомила 19 травня прес-служба Білого Дому. Сенат Конгресу США має ще затвердити призначення, але покищо дати слухань у цій справі не визначено. М. Йованович народилася в Канаді у родині емігрантів з Росії. Вона є випускницею Принстонського університету в Нью-Джерсі, де отримала ступінь бакалавра з історії та російських наук, вільно розмовляє російською мовою. Працювала на посаді помічника Державного секретаря, була послом у Вірменії і Киргизстані. Нинішнього Посла США в Україні Джефрі Паєта Президент Б. Обама офіційно висунув на посаду Посла США в Греції. („Голос Америки“)

ТОЧКА ЗОРУ

Час створити Пантеон українських героїв

Роман Малко

Війна українців за незалежність триває століттями. Так склалося. Мільйони життів нація поклала на вівтар своєї свободи. І скільки ще покладе, ніхто не знає. Але хоч би яку ціну довелося заплатити, ця боротьба не припиниться, доки перемогу не буде здобуто.

Що керує народом, який, мов фенікс, раз по раз спромагається відроджуватися з попелу, і де схована його сила, котру не здатні знищити ні розстрілами, ні голодоморами, ні підступною асиміляцією? Де ховається той дух воїнів, який звідкись вибухає, перетворюючи звичайнісіньких, здавалося б, байдужих обивателів на справжніх богів війни? Чому, незважаючи на всі надзусилля окупантів, вичавити з українців їхню суть так нікому й не вдалося? Інші народи давно впали під тягарем мук, а цей живий, знову і знову чинить опір, вимагаючи шанувати своє право бути собою.

Секрет простий. І всім без винятку зайдам, яким хотілося знищити українців та перетворити їх на придатну для травлення біомасу, він добре відомий. Тому за ледь не тисячолітню історію воєн і повстань майже не збереглося в нас могил наших героїв, немає й сліду поховань більшості князів, королів та гетьманів, залишилися поодинокі надгробки наших мислителів і геніїв. Кістки Богдана Хмельницького викинуті з його церкви в Суботіві, могила Івана Мазепи в Галаці (Румунія) знищена, прах короля Данила Галицького в Холмі (нині Польща) досі не знайдений, домовина князя Костянтина Острозького, переможця над московитами під Оршею, підірвана разом з Успенським собором Києво-Печерської Лаври в 1941 році, тіло Романа Шухевича знищене без сліду.

Ті самі знамениті українці, чиїм кісткам пощастило не згинуть в мороці історії й залишитися свідками минулої слави, за поодинокими винятками, поховані на чужині (від гетьмана Петра Дорошенка до Степана Бандери). Цілі цвинтарі, на яких покояться українські воїни, є в Чехії та Польщі, США, Великобританії, Австралії та Канаді; безкраї простори Сибіру й тундри всіяні українськими кістками, і всі вони варті нашої пам'яті. Тієї самої, яка у важкі часи воскресає „дух одвічної стихії“, що миттю перетворює свинопасів на козаків і вже століттями не дає нам зникнути з лиця землі.

Розмови про створення Пантеону великих українців лунають постійно, відколи Україна здобула незалежність. То стихають, то вибухають з новою силою. Після Помаранчевої Революції 2005 року Президент Віктор Ющенко навіть видав Указ „Про створення меморіального видастро-архітектурного комплексу „Алея видатних діячів України“, а згодом з'явилося відповідне розпорядження Кабінету Міністрів. У 2008 році був ще один Указ – „Про невідкладні заходи щодо розвитку міста Києва“, яким передбачалося спорудження в столиці меморіалу пам'яті борців за незалежність України, проте все це лишилося на папері. Як, зрештою, тільки в плянах більшості приватних ініціатив перевезти на батьківщину останки визначних українців.

„Не на часі“, — традиційно звучала відмова в таких випадках, і це „не на часі“ справді мало під собою певне підґрунтя, бо Пантеон треба було спорудити ще в перші роки незалежності. Саме тоді для скріплення духу нації необхідно було ініціювати створення цього символічного й водночас дуже змістовного об'єднавчого символу. Вільний народ віддає шану своїм предкам-героям, які власним життям і смертю наближали його свободу. Але хто тоді про таке думав?

Навіть у середовищі патріотів нерідко можна було почути це вбивче „не на часі“. Ще невідомо, мовляв, що буде далі. „Україна не є вповні незалежною, і в разі чого ми навіки втрачимо останки наших героїв. Треба почекати“.

Дивлячись з висоти нинішніх подій, зрозуміло, що логіка в цих словах і справді була, але лише з погляду тих, хто не вірив в існування української держави як доконаний факт. І що вже гріха таїти, причин не вірити тоді й справді було багато.

Що таке Пантеон і навіщо він потрібен? Чому саме сьогодні про його створення дедалі активніше дискутує громадськість і навіть чиновники повернулися до цієї теми? Верховна Рада ухвалила Постанову „Про увічнення пам'яті Героїв України“, якою знову ж таки передбачено створення в столиці Українського національного пантеону та рекомендовано Кабінетові Міністрів розглянути це питання. Пре-

зидент видав Указ „Про заходи щодо створення меморіалу українських героїв“, доручивши тому самому Кабмінові його втілення, а згодом підписав розпорядження про організаційний комітет, який мав би займатися його створенням. Невже нині, у час, коли країна переживає такі страшні й важкі випробування, вперлося рогом у втілення в столиці цього складного й вельми недешевого проекту? Вперлося. І саме зараз, а не завтра чи колись потім. Бо саме тепер це і на часі, і дуже необхідно.

Два роки тому українці пережили справжнє одкровення. Вони довели собі та цілому світові, що можуть і будуть вирішувати свою долю самі, не покладаючись ні на кого. Відтоді витікло багато води, але ще більше крові зросло українську землю, а з народу-мрійника українці знову перетворилися на воїнів. І незважаючи на всі втрати та труднощі, а часом і розчарування, вони впевнені, що вистоять, хай там що. Доведено не раз. Аргументи звучать щодня, по всій довжелезній лінії зіткнення й у кожному куточку країни, де небайдужі правники прадідів великих крок за кроком відвоюють собі право на гідне життя. А Пантеон — це фундамент, який допомагатиме їм стояти й битися. Це стіна, на яку можна й треба спертися, коли здається, що боротися далі немає сенсу. Це таке собі джерело сили духу, яке ніколи не висохне, бо приклад героїв надихатиме нащадків завжди. Справжніх героїв, здатних не вагаючись віддати життя за батьківщину.

Яким мав би бути український Пантеон, коли й де він з'явиться, питання все ще дискусійне. Хто там має бути похований, теж поки що не вирішено, є лише побажання та припущення. Очевидно, що меморіал не повинен перетворитися на грандіозний цвинтар у центрі Києва, бо в тому немає жодного сенсу. Напевно, це міг би бути храм, що, мабуть, найбільше відповідало б українському світоглядові, хоча, звісно, можуть бути запропоновані і якісь оригінальні ідеї. Варто вивчити досвід інших народів: поляків, французів, англійців чи італійців, чиї пантеони вже багато віків є не лише гробницями, де покояться визначні постаті минулого, а й справжніми місцями паломництва та символами державності.

В Інституті національної пам'яті, наприклад, вважають доцільним, щоб український національний пантеон як сакральне, символічне та виховне місце був комплексом культових і меморіальних об'єктів з каплицею-ротондою чи колонадою з криптою, де головною святинєю стане могила Невідомого воїна, загиблого в теперішній московсько-українській війні, з полем почесних поховань, залеею скорботних церемоній і музеєм визвольної боротьби. Поруч з могилами героїв мали б відбудуватися найважливіші державні церемонії та урочистості, складання присяги президентів і військових, вручення високих державних нагород, відзначення Дня Незалежності й обов'язково повинна цілодобово стояти почесна варта. І, звісно, відвідування меморіалу та покладання квітів до могили Невідомого воїна потрібно внести до дипломатичного про-

(Закінчення на стор. 3)

З ПОГЛЯДУ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

Росія має виплатити Україні компенсацію

Віктор Каспрук

Володимир Путін наскільки впевнений у своїй цілковитій безкарності, що не підготував собі шляхів до відступу. Але, як сказав свого часу один мудрий чоловік, велика політика схожа на супермаркет: можеш брати усе, що захочеш, але наприкінці доведеться розплатитися за все.

В останні роки В. Путін робив на міжнародній арені все, що хотів: намагався змінити на користь Москви світовий порядок; незаконно анексував український Крим; затіяв війну та окупував частину Донецької і Луганської областей; пробував „відхопити“ південні і східні області України, провокуючи там через російську агентуру безлади і антидержавні виступи проплачених маргінальних сил.

Але вже дуже близький той час, коли Росії та самому В. Путінові доведеться заплатити сповна за всі скоєні злочини.

Звісно, можна дискутувати з приводу того, де має відбутися міжнародний трибунал над путінізмом, і кого конкретно потрібно буде притягати до кримінальної відповідальності з російської правлячої верхівки, генералів, найближчого політичного й бізнесового оточення В. Путіна за всі їхні злочинні діяння.

Але очевидно одне: незалежно від того, де відбуватиметься цей міжнародний трибунал (в Гаазі чи Нюрнберзі), докази причетності вищого керівництва Росії до протизаконних і протиправних дій на території України необхідно збирати вже зараз.

Вони мають бути зібрані у „Чорній книзі путінізму“. Адже неоголошена „гібридна війна“, яку веде путінська Росія проти суверенної української держави (за всіма міжнародними законами), підпадає під визначення „тероризм“. І з цього необхідно робити відповідні висновки.

Іншою, не менш важливою складовою, є визначення, яке відшкодування мусить заплатити Росія Україні.

Після того як Росія залишить українські території, Україна повинна отримати компенсацію за ті людські, територіальні, інфраструктурні, економічні та фінансові збитки, які українці понесли в результаті божевільної політики В. Путіна.

Необхідно виставити Москві повний рахунок за її геополітичну авантюру.

Також майбутній міжнародний трибунал над путінізмом має розглянути і позови всіх інших потерпілих від агресії Росії країн – Грузії і Молдови.

При цьому, окремо має бути підготовлений судовий позов до Росії кримськотатарського народу. Тому що окупація Москвою Криму і репресії Кремля щодо кримських татар – це дії одного порядку з незаконною депортацією їх у 1944 році.

Не менш важливим є зобов'язати Росію виплатити грошові компенсації сім'ям загиблих українських воїнів, котрі віддали свої

життя, відстоюючи незалежність України.

Росія повинна профінансувати українській стороні відбудову летовищ у Донецьку та Луганську, відновлення залізничних станцій, колій, мостів, комунікацій і повністю інфраструктури всіх міст, містечок і сіл, де безпосередньо відбувалися бойові дії, чи які були піддані обстрілам з боку окупованих Росією територій.

Крім того, Москва має виплатити компенсацію за пошкоджені та виведені з ладу кораблі Військово-морських сил Збройних Сил України, котрі базувалися у Севастополі.

А також за майно українських військових частин, що були розташовані в Криму, і яке незаконно потрапило до рук Росії після окупації нею півострова.

Не менш важливим є питання врахування інтересів біженців з зони військового конфлікту та вимушених переселенців, які мусять отримати повну компенсацію за втрачене майно і житло.

Україні потрібно оперативно сформувати команду професійних юристів і дипломатів, яка б почала збирати необхідні для міжнародного трибуналу докази, та проводити регулярні консультації з цього питання з західними союзниками.

Власне, певні кроки у цьому напрямку можна зробити вже зараз, не чекаючи вироку міжнародного трибуналу.

Існують різні примусові методи виконання вердикту Міжнародного трибуналу: заморожування рахунків Російської Федерації, В. Путіна і його оточення за кордоном, арешт та конфіскація їхнього майна в інших країнах, або заборона фінансової активності Росії в західних державах.

Якщо ж говорити про те, які конкретні суми має отримати Україна за рішеннями міжнародного трибуналу над путінізмом, то тут мова йде про трильйони доларів.

Адже у цьому випадку необхідно додати і компенсацію за все награване Росією за століття колонізації нею України.

Починаючи з культурної спадщини України, яка якимось дивним чином опинилася в Ермітажі та сотнях інших російських музеїв, закінчуючи компенсаціями за Голодомор, насильницьку русифікацію та пляномірне винищення української інтелектуальної еліти.

Тільки після цього, а також і повернення з Росії всіх культурних цінностей, котрі вона вивезла з України, можна буде говорити про те, чи має вона право на прощення.

Це потрібно зробити ще й тому, щоб у Москві та інших подібних тоталітарних столицях світу в подальшому зрозуміли, що захоплення силою чужих земель та напади на мирні сусідні країни, у майбутньому виллються у величезні витрати для самої держави-агресора.

Радіо Свобода, 8 травня

Віктор Каспрук – незалежний політолог, Київ

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Збережуть радянські пам'ятники

КИЇВ. – Демонтовані пам'ятники, які підпадають під закон про декомунізацію, тимчасово зберігатимуть на одному з відкритих майданчиків летовища „Жуляни“. Про це 22 травня повідомив радник посаdnика Києва Дмитро Білоцерківець. Розпочато переговори з Національним авіаційним університетом щодо можливості доповнення експозиції на відкритому майданчику пам'ятками радянської ідеології. „Ми не місто вандалів. Такі музеї існують у Прибалтиці і Польщі“, – сказав Д. Білоцерківець. („Українська правда“)

Дніпропетровськ перейменували

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 19 травня Верховна Рада перейменувала Дніпропетровськ на Дніпро. За це рішення проголосували 247 народних обранців. Попередня назва була присвоєна містові Катеринославу на честь Григорія Петровського – одного з організаторів Голодомору 1931-1933 років в Україні. („Укрінформ“)

В літаку загинули двоє українців

КИЇВ. – 19 травня Департамент консульської служби Міністерства закордонних справ України повідомив, що 18 травня в Афганістані зазнав катастрофи вантажний літак Ан-12, який використовувала азербайджанська компанія „Silk Way“. Залога складалася з 11 осіб (один з Узбекистану, троє – з України, семеро – з Азербайджану). Загинули дев'ять осіб, один українець госпіталізований (стан – стабільно важкий). 20 травня до Кабулу виїхав консул України в Таджикистані. („Укрінформ“)

Авдіївку обстріляли терористи

АВДІЇВКА, Донецька область. – Впродовж 21-22 травня терористи з „ДНР“ завдали цілеспрямованих вогневих ударів по промисловій зоні міста Авдіївка. Пошкоджено вісім житлових будинків та господарських будівель мирних мешканців. Лише за годину було випущено 240 набоїв. Ворожі обстріли зафіксовані і на інших ділянках фронту. Всього за добу на Донецькому напрямку відбулося 10 ворожих обстрілів, на Маріупольському напрямку – 17 ворожих обстрілів. У Нозванівці двічі відкривали вогонь ворожі снайпери. (УНІАН)

Затримали контрабанду цигарок

КИЇВ. – У пункті пропуску на кордоні з Угорщиною в автомобілі 21 травня виявили вантаж цигарок на суму понад 600 тис. грн. Про це повідомила Державна фіскальна служба України в Закарпатській області. У „зелений коридор“ заїхав легковий автомобіль, водій якого до митної контролі надав дипломатичний паспорт, свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу, лист одного з Посольств України, що в автомобілі перевозиться дипломатичний вантаж. Водій за усною вказівкою свого керівництва мав намір повернутися в Україну. Але прикордонники авто зупинили. При огляді автомобіля виявлено, що в салоні та конструктивних порожнинах внутрішньої правої та лівої стінок заховано майже 60 тис. пачок цигарок вітчизняного виробництва з податковими марками України. Пояснювати ситуацію водій відмовився. Міністерство закордонних справ України підтвердило, що на кордоні затримано члена родини, а не дипломата з незаконною партією цигарок. (УНІАН)

Президент відвідав концерт Джамали

КИЇВ. – Президент Петро Порошенко з дружиною Мариною та сином Михайлом, а також з українськими військовослужбовцями та дітьми з особливими потребами 24 травня відвідали концерт переможниці „Євробачення-2016“ Джамали у залі столичного Палацу „Україна“. П. Порошенко подарував артистці квіти і подякував за вражаючий концерт. 12-річна Анна Діденко подарувала Джамалі власноруч намальовану картину „Вітання з перемогою“. На концерті звучали пісні з нового альбому співачки „Подих“. Народна артистка України виконала також композицію „1944“. (Прес-служба Президента України)

Час створити...

(Закінчення зі стор. 2)

токолу, як це практикується в багатьох країнах світу.

Сьогодні, як ніколи, нація потребує не лише переосмислення свого минулого, а й усвідомлення себе як єдиного предвічного цілого, „мертвих, живих і ненароджених“, що вміє відстоювати свої інтереси та віддавати належне тим, хто формував її політичну традицію. Покоїтися в Пантеоні повинні найкращі, людські символи, чий постаті зможуть по-справжньому й назавжди об'єднати українців.

Щодо адреси майбутнього меморіалу, то покищо серйозно розглядаються дві точки на малій столиці: вулиця Інститутська в околицях Жовтневого палацу, де полягло багато героїв Небесної сотні, й пагорб над Дніпром біля Європейської площі, відомий як Арка дружби народів. Але, знову ж таки, все це лише пропо-

зиції, які, мабуть, не є ідеальними й можуть не раз переглядатися.

І головне. Пантеон не має права стати ще одним дешевим проектом для галочки чи відмивання грошей. На жаль, такі небезпеки існують, особливо зважаючи на схильність української політичної еліти всі цінні починання перетворювати на дешевий піар та власну вигоду. Цього дозволити ніяк не можна, як і не можна цієї справи затягувати, заговорити чи забути.

Нині твориться нова доба української історії, боротьба за незалежність все ще триває, а тому віддати гідну шану українським героям, старим і сучасним, окрім гідного їх ушанування, означатиме ще й створення надійного державницького запобіжника від усіляких там сепаратизмів, хохлізмів та більшовизмів на майбутнє.

„Український тиждень“, 14 травня

Роман Малко – кореспондент „журналу „Український тиждень“, Київ.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Губернатор потрапив у розслідування

ВАШІНГТОН. — Федеральний уряд розслідує збірку фінансів під час виборчої кампанії демократичного губернатора Вірджинії Тері МекАвлиф. Два високопосадовці Департаменту юстиції США розповіли про це анонімно 23 травня. Їхня увага зосереджена на даток китайського підприємця Ванга Венліянга. Т. МекАвлиф працював на посаді директора Фондації Клінтона перед тим, як його вибрано на губернатора. У 2013 році В. Венліянг пожертвував 120 тис. дол. через свою американську філію на виборчу кампанію Т. МекАвлифа. Але ще більшу увагу американські засоби масової інформації звернули на його даток в сумі 2 млн. дол. минулого року для Фондації Клінтона. Газета „Вол Стріт Джорнал” повідомила, що В. Венліянг є членом Конгресу комуністичного Китаю, якому довірено побудову китайських амбасад. Його компанія також контролює порт в Китаї, через який перевозять товар до Північної Кореї. („The Washington Post”)

■ П'ятилітню дівчинку покарали

БРАЙТОН, Кольорадо. — П'ятилітню дівчинку усунуто зі школи на один день, тому що вона принесла до школи плястикову кольорову забавку у формі пістоля, який вистрілює бульки. Свою забавку вона витягнула під час перерви 16 травня і тоді адміністрація школи повідомила її матір, щоб забрати дитину додому, тому що школа забороняє всякого роду зброю. Мати, яка просила не подавати її імені, повідомила засоби масової інформації, що вона перепросила шкільну адміністрацію, але не розуміє, чому дитина мусить бути покарана за такий невинний вчинок. Адміністрація шкільної округи відмовилася від коментарів, але видала формальну заяву 17 травня, повторюючи заборону школи на всяку зброю. (www.thedenverchannel.com)

■ Кремль натискає на пресу

МОСКВА. — Російський мільярдер Михайл Прохоров був кандидатом на президентських виборах 2012 року. Хоч він програв вибори, але його інформаційна агенція „RBC” почала розвиватися, часто друкуючи критичні статті щодо уряду та здобуваючи собі широку популярність. Але 13 травня три редактори зрезигнували: Єлисавета Осетінська, головний редактор медіа-групи; Максим Солюс, редактор газети; Роман Баданін, голова агенції новин. Аналітики вважають, що це є черговий натиск Кремля на свободу преси в Росії. В минулому подібно „неутралізовано” телевізійну мережу „NTV” та веб-сторінку „Lenta.ru”. Серед драгливих, тем які затркали „RBC”, були маєтки Російської Православної Церкви, присутність російських військ в Україні, корупція в Міністерстві культури і багатства Володимира Путіна та його родини. („The Washington Post”)

■ Бирлінгтон Коледж закривається

БІРЛІНГТОН, Вермонт. — Бирлінгтон Коледж, мала приватна школа, яку в 2004-2011 роках очолювала Джейн Сендерс – дружина демократичного президентського кандидата Берні Сендерса – оголосив 16 травня, що він закривається 27 травня. Причиною закриття є „подавляючий тягар боргу”, який був узятий коледжом, коли його президентом була Дж. Сендерс. Школа набрала понад 10 млн. дол. позичок в 2011 році для заupu нерухомостей у зв'язку з планом розширення. Хоч коледж обіцяв зібрати 2.6 млн. дол. пожертвами, контролю виявила, що зібрано лише 676 тис. дол. Адміністрація коледжу повідомила, що його 200 студентів зможуть „продовжувати свою освіту в сусідньому коледжі”. (CNN)

■ Росія має нову ракету

МОСКВА. — Російський уряд повідомив 19 травня, що він має нову ракету далекого засягу для своєї системи антибалістичної зброї. Ракета може влучити в ціль на відстані до 250 миль. Це значно зменшує спроможність ворожої атаки з використанням бойових літаків. („United Press International”)

США ПЕРЕД ВИБОРАМИ

„The Economist”: страх проти надії

„Український тиждень”, 13 травня, переклад з англійської мови коментаря „Fear trumps hope” з журналу The Economist, 7 травня.

Куди не кинь оком у мангетенському бюрі Дональда Трампа на 26-му поверсі Трамп-Таверу — скрізь він. Маюнат шкіриться з фотографій на стінах, що обклеєні обкладинками „Playboy”, „GQ”, „Newsweek” та інших часописів. На столі — стоси агітматеріалів з серії „Трамп: зробити Америку великою знову!” вкупі з останніми номерами видань з ним таки на передовицях. Почесне місце відведено гірці примірників „The Economist”, де на обкладинці теж Д. Трамп: „Я поклав вас на видноті”, — турботливо каже він.

Його ексцентричне бюро, мов печера Аладдіна з усіма атрибутами господареві „зірковості”, що зараз виконує подвійну функцію штабу президентської кампанії та великої компанії з торгівлі нерухомістю, не дає забути, чому оголошення цієї кандидатури торік у червні спочатку сприйняли з іронією. Тоді Д. Трамп — зірка „реаліті-шов” без серйозного політичного досвіду, яка щонайменше чотири рази змінювала свою політичну орієнтацію, — подібний більше на авантюриста. Проте перемога на правиборах в Індіяні 3 травня майже розвіяла сумніви в тому, що він таки стане висуванцем від Республіканської партії. Його однопартійці-конкуренти сенатор Тед Круз і губернатор Джон Кейсік завітали свої кандидатури. А самого Д. Трампа надто довго недооцінювали. Не можна допустити, аби те саме ми пізніше сказали про загрози для Америки й світу, які таїть його егоманія.

Електоральний успіх Д. Трампа ґрунтується на образі Америки, про який він говорить: украй похмурому й дуже поширеному серед виборців. Дві третини її жителів вважають, що економіка працює на благо багатих. Майже сім з десятих переконані, що політикам байдуже до звичайних співвітчизників. Причину таких настроїв зрозуміти неважко. До недавнього обвалу цін на нафту середня платня громадян США залишалися незмінні понад десять років. Від 2007 до 2014 року доходи багатьох робітників упали; особливо постраждали найменш оплачувані категорії, які дуже болісно пристосовувалися до зменшення попиту на низькокваліфіковану працю на індустріальних підприємствах Сполучених Штатів. В Америці занепадає інфраструктура. Політика щодо Близького Сходу не допомогла уникнути воєн по всьому регіоні. Національного страхиллю став тероризм, хоча торік він забрав менше життів американців, аніж діти з револьверами.

Дивак, але свій

Д. Трамп роздуває ці проблеми і стулює їх до купи в абсурдну карикатуру повного провалу й занепаду. „Ми немовби країна третього світу”, — бідкається він. Америка „укладає найгірші торговельні угоди за всю історію торгівлі... Ми витратили 4 трлн. дол. на Близькому Сході й перебуваємо в куди гіршому стані, ніж доти... Китай — і той нас не поважає”. У щось зі сказаного він, схоже, вірить і сам; його нелюбов до вільної торгівлі відома давно. Але філософія в душі „все пропало” — суто тактичний хід. Таким чином Д. Трамп підсуває своїм озлобленим прибічникам цапів-відбувайлів — нелегальних мігрантів, що крадуть робочі місця (зокрема, „гвалтівників”-мексиканців, по котрих він пройшовся на початку своєї кампанії), учасників торговельних переговорів з Китаєм, які загрожують існуванню заводів у США та яких він нещодавно звинуватив у „гвалтуванні Америки”, а також „некомпетентних” і „нечесних” політиків.

Коротше кажучи, секрет його успіху в тому, щоб дозволити найбільш розчарованим американцям віддатися своїм найнегіднішим інстинктам. Відвідини його мітингів (там побували вже сотні тисяч громадян) — це участь у ритуальній легітимізації образ та прагнення помсти. І ця легітимізація вже завдала реальної шкоди.

Приклад — двоє бандитів з Бостону, які

побили залізним прутком безпритульного латиноамериканця. На своє виправдання вони зачитували поліції слова Д. Трампа. Або підстаркуватий прихильник останнього з Північної Каролайни, який накинувся на одного з протестувальників проти кандидатури маґнати. Це сталося після того, як у Лас-Вегасі Д. Трамп сам заволав: „Ох зацідив би я йому в пику!” — у відповідь на вигуки іншого незгодного. Швидше за все, побиття журналістів, яким на мітингах Д. Трампа заборонено виходити за межі відгородженої для них зони, є питанням часу. Один із його улюблених прийомів — ображати пресу („чи не найбільш нечесних людей у світі”) і заохочувати до її освистування юрбу. У таких ситуаціях, на відміну від затишного мангетенського бюро, де Д. Трамп випромінює привабливість, він бачиться не турботливим, а небезпечним і лихим.

Деякі оглядачі думають, що він фашист: на такі думки Д. Трамп наштотхував сам, заохочуючи прихильників вітати його відповідними жестами на мітингу у Фльориді. Але це, схоже, перебільшення. Так само немає підстав називати його расистом, як багато хто робить. Утім, расистами є чимало його прибічників: 17 відс. з них вважають етнічне різноманіття шкідливим для Америки, і цей показник надзвичайно високий. Схоже, що Трампове цькування імігрантів принаймні частково розраховане на них. Не дивно, що 86 відс. афроамериканців та 80 відс. вихідців з Латинської Америки ставляться до нього негативно. Свідомо намагаючись розпалювати ворожнечу, він регулярно переступає моральні межі, яких ніколи не перейшла б жодна пристойна публічна особа в Америці. Його спосіб ведення кампанії в більшості американців викликає огиду; двом третинам виборців Д. Трамп не до вподоби. Проте є менша частина електорату, яку ця тактика не відштотхує, і вона зростає.

У час змагань серед республіканських кандидатів за номінацію Д. Трамп набрав близько 35 відс. голосів — переважно білих чоловіків з середньою шкільною освітою. Це більше, ніж у суперників, яких на початку було 17 (зокрема, чотири сенатори, серед котрих останнім із виборів зійшов Т. Круз, та дев'ять нинішніх або колишніх губернаторів включно з Дж. Кейсіком). Але з таким показником Д. Трамп поставав непереколивим провідником перегонів, нездатним здобути більшість у жодному штаті, а його перевага явно залежала від того, як базовий електорат розколеться між опонентами-однопартійцями. Тоді поширеною була думка, що коли з перегонів за номінацію відсіються зайві, то зметуть і Д. Трампа.

Обов'язково бути першим

Натомість у результаті цього відсіву власне він і виграв. 19 квітня Д. Трамп уперше здобув помітну більшість голосів у своєму штаті Нью-Йорк. Опісля — ще в шести. В Індіяні йому дісталось 53 відс. Так у нього почали з'являтися прихильники з інших категорій виборців, зокрема серед студентів та жінок, які раніше він нього відверталися.

Евангельських християн, хоч як це дивно, тягне до Д. Трампа ще від самого початку. Зокрема робітники-евангелісти привели його до перемоги на півдні: у штатах Джорджія та Південна Каролайна. На правиборах в Індіяні Д. Трамп завоював на вісім процентних пунктів більше голосів евангелістів, ніж інші, що може здивувати, адже він невіруючий і тричі одружувався. А ще в день правиборів в Індіяні цей висуванець звів химерний наклеп на Крузового батька, який є відомим проповідником-евангелістом (без жодних доказів заявив, що той замішаний у вбивстві Джона Кенеді).

Попри велику кількість суперників на початку, Д. Трамп ось-ось поб'є рекорд голосів, здобутих будь-коли на республіканських правиборах (попередній — 10.8 млн. — уста-

(Закінчення на стор. 14)

Відкрито виставку „Наш Сікорський“

Оксана Підсуха

КИЇВ. — Уперше в Україні, на батьківщині славетного авіоконструктора Ігоря Сікорського 12 травня в Музеї української діаспори відкрита виставка „Наш Сікорський“, котра масштабно представила життєвий шлях та професійні досягнення І. Сікорського київського й американського періодів.

На виставці показані унікальні експонати й документи, передані з історичного архіву конструктора та віднайдені в київських архівах, створені спеціально для проекту та надані найкращими українськими авіамоделістами моделі літальних апаратів І. Сікорського. В експозиції відтворені куточки київського помешкання та майстерні геніального киянина, а також фрагмент його американського кабінету.

У першій залі експозиції представлено унікальні сімейні фотографії, книги його батька Івана Сікорського, архівні документи та плякати на авіаційну тематику того часу.

Центральна зала присвячена основним здобуткам авіоконструктора. Третя зала розкриває життя І. Сікорського в США — унікальні світлини, зроблені в родинному колі та під час його подорожей, відтворене робоче місце І. Сікорського. Також можна переглянути фільм про видатного українця, наданий американськими колегами. За кадром можна почути голос самого І. Сікорського.

Проект „Наш Сікорський“ здійснений завдяки підтримці та з участю акційного товариства „Аеропракт“, Історичного архіву „The Igor Sikorsky Historical Archives“, Державного політехнічного музею, Національної наукової медичної бібліотеки України, Національного військово-історичного музею України, інших спонзорів та шанувальників. Виставка триватиме до 30 жовтня.

На урочисте відкриття виставки прибули представники Департаменту культури Київської міської ради, громадські діячі, кияни та перший український космонавт Леонід Каденюк, для котрого діяльність І. Сікорського є дуже близькою.

„Так склалося, що мене більше знають як космонавта, але, крім того, я ще й льотчик-випробувач, саме тому діяльність Ігоря Сікорського мені надзвичайно близька. Тому що льотчик-випробувач — це не просто людина, яка літає, а також бере участь у створенні літаків. Мені як льотчику-випробувачу довелося літати на 60 видах літаків, в тому числі і на гелікоптерах. Самому ж Ігорю Сікорському, як першому авіоконструктору, було дуже непросто“, — підкреслив Л. Каденюк.

І. Сікорський був багатогранною людиною. Його знали як гарного історика, археолога, письменника і навіть музиканта.

Куточок майстерні Ігоря Сікорського на київській Куренівці, відтворений на виставці у Києві.

В 1971 році І. Сікорському була вручена Премія національної оборони США за 1971 рік та багато інших. Всього ж авіоконструктор отримав 109 нагород, різноманітних грамот і дипломів. Ім'я І. Сікорського носить летовище в Бріджпорті, Коннектикат, Історичний архів „The Igor Sikorsky Historical Archives“ та один з кратерів на Місяці.

В СРСР ім'я І. Сікорського замовчувалося і лише наприкінці 1980-их років почали з'являтися перші публікації з об'єктивною інформацією про видатного конструктора.

І. Сікорський (1889-1972) народився в Києві, в родині лікаря-психіатра, професора Київського університету св. Володимира. Ще під час навчання в Першій київській гімназії він сконструював свою першу модель гелікоптера з гумовим моторчиком. У Київському політехнічному інституті організував студентську авіаційну спільноту, вступив до Київського товариства повітроплавання.

В Києві І. Сікорський створив свої перші моделі гелікоптерів та літаки, зокрема, БіС-2, який піднявся у київське небо. З Києвом пов'язаний і знаменитий „Ілля Муромець“ — чотиримоторний біплан, який був збудований на Російсько-балтійському вагонному заводі і який поставив низку рекордів та здійснив історичний переліт із Санкт-Петербурга до Києва в червні 1914 року.

Основні досягнення І. Сікорського були здійснені в США, куди він емігрував у 1919 році і заснував власну компанію „Sikorsky Aeroengineering Corporation“. Серед його кращих розробок, створених у США: S-38 — пасажирський літаючий човен, який забезпечив розвиток транспортної мережі американського континенту, його перший американський гелікоптер VS-300 (S-46), що дав початок подальшим розробкам гвинтокрилів.

Саме на гелікоптерах І. Сікорського було здійснено перші літи через Атлантику та Тихий океан. На гвинтокрилах І. Сікорського і зараз літають президенти різних країн світу, його машини задіяні як повітряні шпиталі, вони гасять лісові пожежі та стоять на озброєнні різних країн світу.

Музей української діаспори є філією Музею історії міста Києва. Музей висвітлює історію та знайомить з творчою спадщиною видатних особистостей українського походження. У семи експозиційних залах демонструються рідкісні фотографії, документи, твори й особисті речі українських мистців, що жили й працювали в США, Канаді, Франції, Австралії та інших країнах світу.

Оксана Підсуха — директор Музею української діаспори.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Чи буде компенсація за рабство?

БОСТОН. — Згідно з найновішими опитуваннями, велика більшість білих американців (81 відс.) вважає, що не треба платити компенсації нащадкам афроамериканців-рабів, але більшість сьогodнішніх афроамериканців (58 відс.) підтримує цю думку, а латиноамериканці поділені (46 відс.). Опитування провели публічна телевізійна компанія „PBS“ разом з „Marist Institute for Public Opinion“ на початку травня, а висліди були оприлюднені 11 травня. Назагал, 68 відс. всіх американців є проти виплати компенсації, а 26 відс. підтримують її. („Associated Press“)

■ Папа критикував Захід

ВАТИКАН. — Папа Франциск скритикував західні країни за те, що вони експорують свій тип демократії до таких країн як Ірак чи Лівія, але не шанують місцеві політичні культури. У інтерв'ю 16 травня для французької католицької газети „Ля Крой“ Папа також сказав, що Європа повинна краще інтегрувати мігрантів. Він теж схвалив недавнє обрання Садіка Хана на першого мусульманського посадики Лондону. („Reuters“)

■ Перевезуть радянський пам'ятник

ЩЕЦІН, Польща. — Міська рада Щеціна 19 травня вирішила забрати величезний кам'яний пам'ятник для вшанування Червоної Армії з центральної площі міста і перевезти його до головного цвинтаря міста. Пам'ятник був встановлений тодішнім комуністичним режимом країни 1950 року. Члени правлячої партії кажуть, що структура пам'ятника у формі обеліска не є популярною і часто пошкоджується вандалами. Пам'ятник тепер буде на цвинтарі, де поховані воїни Червоної Армії. („Associated Press“)

■ Горбачов підтримує анексію Криму

ЛОНДОН. — У інтерв'ю 22 травня для лондонської газети „Сандей Таймс“, останній Президент СРСР Михайло Горбачов сказав, що він підтримує російського Президента Володимира Путіна у його анексії Криму в березні 2014 року. 85-літній М. Горбачов, який має видати свої спомини, в минулому критикував В. Путіна за те, що той залишається при владі понад 15 років і придушує опозицію. („New York Post“)

■ Міністер оборони Ізраїля зрезигнував

ЄРУСАЛИМ. — Міністер оборони Ізраїля Моше Ялон зрезигнував 22 травня. У своїй заяві він перестеріг гострими словами, що уряд перебирають „екстремістські й небезпечні елементи“. Сподіваються, що Прем'єр-міністер Беніамін Нетанягу призначить на цю посаду Авігдора Лібермана, партію якого прем'єр запросив до своєї урядової коаліції, яка має лише невелику більшість у парламенті. Преса пише, що А. Ліберман погодився під умовою, що він очолить Міністерство оборони. М. Ялон був колишнім головою штабу Збройних Сил Ізраїля, в той час як А. Ліберман мав лиш короткотривалу кар'єру на низькому рівні у війську. („Associated Press“)

■ Зростає число „громадян світу“

ТОРОНТО. — Компанія „Гловбскен“, яка проводить публічні опитування, оприлюднила 12 травня висліди 15-літніх студій міжнародної опінії у 18 країнах. Проект був проведений для Світової служби Бі-Бі-Сі. Вперше більшість респондентів (51 відс.) відповіли, що вважають себе „громадянами світу“. Більшість з них проживає у великих країнах, що розвиваються, таких як Індія чи Нігерія. 43 відс. ідентифікують себе за національністю. Але автори проекту підкреслюють, що відповіді можуть залежати від того, як поставлено запитання. Наприклад, більшість респондентів погодилася із заявою, що бачать себе скоріше як „громадян світу“, ніж громадян даної країни. Але інші опитування показали, що у відповідь на заяву „моя найважливіша ідентичність є...“, 52 відс. ідентифікували себе як громадян своєї країни, а лишень 17 відс. як „громадян світу“. („The Christian Science Monitor“)

На відкритті виставки „Наш Сікорський“ промовляє космонавт та льотчик-випробувач Леонід Каденюк. (Фото: Музей української діаспори)

Село не перестало бути проблемою

За чверть віку відновленої державної незалежності України змінилося майже 20 урядів, і кожен обіцяв негайно взятися за порятунок українського села. Ухвалювалися спеціальні концепції, програми, закони, на папері все виглядало гарно, а насправді життя селян дедалі погіршувалося. Досить сказати, що за останні 15 років з мапи України просто зникли 350 сіл, перестали існувати. А загалом за роки незалежності Україна назавжди втратила майже 500 сіл. З 2.5 млн. людей, зайнятих у сільськогосподарському виробництві, залишилося 500 тис.

Після Революції Гідності влада нібито вже практично обернулася лицем до села. У 2015 році відбулася фіскальна децентралізація, тобто місцева влада одержала значні повноваження, зокрема – право розпоряджатися фінансовими ресурсами, виходячи з інтересів громад. Однак, щоб скористатися цими перевагами, селам, згідно з реформою, належить об'єднуватися у великі територіальні громади. Цей процес годі назвати успішним. Річ у тому, що мешканці малих сіл бояться, і не без підстав, що після об'єднання вони позбудуться своїх малокомплектних шкіл, фельдшерсько-акушерських пунктів, за кожною довідкою треба буде їхати у сусіднє село тощо. Отже, все залишається по-старому – низький рівень доходу, погані побутові умови, бездоріжжя, безробіття, відсутність інфраструктури, зменшення народжуваності, збільшення смертності.

Головна проблема – у хибному характері розвитку сільської економіки, коли всі державні зусилля спрямовуються на сприяння великим агро-промисловим комплексам. Тобто йдеться про збільшення доходів від сільськогосподарської діяльності, але ж це не доходи селян, а лише вузького кола агровиробників. Вони справді стають все заможнішими, тим же часом життя селян не поліпшується, село не розвивається. Село – це не тонни зерна з гектара, а люди, переважно старшого віку, молодь, котра, не маючи стимулів для самореалізації, втікає в міста.

Держава повинна активно підтримувати дрібне сільське підприємництво, невеликі фермерські господарства. Покищо їхня частка в агропродукції становить менше ніж 10 відс. Більшість фермерів, не маючи змоги вести власну працю, здають землю в оренду великим компаніям.

Ці негативні явища стосуються більшості регіонів України, котрі мають сільськогосподарський тип економіки. У сільській місцевості проживає понад 13 млн. українців, тобто майже третина населення країни. З цього й випливає значення розвитку села. Буде врятоване воно – буде врятована Україна. Бо йдеться не просто про селянство, а про село як колицку української національної культури, джерело наших народних і релігійних традицій.

Село посідає особливе місце в самосвідомості українців і в історії української держави. Переважна більшість громадян країни, – нехай навіть у другому-третьому поколінні, вихідці з села. Не випадково троє з п'яти президентів України виростили в селах, як і тисячі найвідоміших діячів культури й політики. Село завжди було головною опорою нашої національної самобутності й ґрунтом опору будь-яким зазіханням іззовні. Власне, воно ще й досі залишається головним форпостом захисту української мови. Навіть на Донбасі й Харківщині за 20 кілометрів від міст розмовляють нехай і пересипаною русизмами, але таки своєю рідною українською мовою.

Отож українське село мусить дочекатися від влади не лише господарсько-економічної уваги, але й щирої любові.

ІСТОРІЯ

Як США годували Росію

Володимир Єфимов

Читаю в Інтернеті 25 січня: „У квітні 2008 року на аукціоні Sotheby's були продані дві картини славетного художника-мариніста Івана Айвазовського, створені ним 1892 року: „Корабель допомоги“ та „Роздача їжі“. В СРСР ці картини були невідомі, влада їх приховувала. Чому? Повна назва першої картини „Прихід пароплава „Мізури“ з хлібом у Росію“ (корабель привіз борошно голодуючим). На другій зображено село в Російській імперії, на вулиці якого люди вітають американську допомогу голодуючим селянам – видно людину з американським прапором в руках. Про це написав Олег Панфілов, професор грузинського університету в місті Ілія.

Зрозуміло, говорити про допомогу США було не вигідно тоді Кремлю й тепер Володимиріві Путінові, який повсякчас говорить про США, як про ворога Росії.

І. Айвазовський (1817-1900) у 1892 році перебував у США і був присутній на початку кампанії „Флот голоду“ (Famine Fleet), завдяки якій були врятовані десятки тисяч осіб у 17 губерніях тодішньої Російської імперії. бо, як свідчать документи, влітку 1891 року в імперії внаслідок неврожаю голодувало до 16 млн. селян. І. Айвазовський був свідком того, як з США до Росії було відправлено на кораблях близько 4,000 тон продовольства на суму 1 млн. дол. Усього ж для допомоги Росії у США було зібрано 75 млн. дол. (на ті часи це була величезна сума).

Був голод у нечорноземних губерніях Росії й у перші роки після більшовицького перевороту 1917 року. В червні 1921 року, у відповідь на лист знаного письменника Максима Горького, через Американську адміністрацію допомоги „ARA“ (American Relief Administration, ARA) США також розпочали допомогу голодуючим медикаментами, одягом, взуттям, постачанням їжі. Передусім допомога, за умовами, призначалася для дітей у віці до 14 років. Лише у Петрограді американці тоді відкрили 120 кухонь для 42 тис. дітей. Усього ж у голодуючих губерніях Росії було відкрито понад 7,000 їдалень. Програма „ARA“ діяла до літа 1923 року.

З початком Другої світової війни розпочалася американська програма „Ленд-лиз“ – спочатку для Китаю і Британії, а з листопада 1941 року – і для Радянського Союзу.

За роки війни лише продовольчих товарів було відправлено в СРСР

4,478,000 тон. А ще ж туди було спрямовано 22,150 літаків, 12,700 танків, 51,503 джипи, 375,883 вантажівки, 35,170 мотоциклів, а також понад 8,000 тракторів, дуже багато зброї (гвинтівки, автомати, кулемети, пістолети, вибухівка, торпеди). Вантажі надходили з США через Тихий океан, Антарктику та гірськими дорогами Персії через Кавказ.

Я з дитинства запам'ятав слово-сполучення „американська допомога“. Частка поставок із США дійшла й до мого Дніпропетровська. Я добре пам'ятаю американські вантажівки „Студебекер“ на вулицях мого міста, які вражали великими розмірами і потужністю у порівнянні з радянськими „полуторками“ ГАЗ-АА (ліцензована копія американського „Форда“). Я пам'ятаю, з яким хвилюванням ми вдома усією родиною урочисто відкривали картонні пачки продуктів „американських посилок“, в кожній з яких завжди було щось несподіване. Чомусь особливо запам'яталися консервні банки „Свиняча тушонка“ (такої смачної я більше ніколи в житті не їв) та невеличкі плескатенькі баночки з мармелядою. З того часу минуло 73 роки, але я й досі низько вклоняюся американському народові за допомогу в тяжкі часи!

Вартість поставок в СРСР за час Другої світової війни із США складала 11.3 млрд. дол. За умовами договору пошкоджена під час боїв техніка вважалася списаною і не підлягала поверненню у вигляді погашення кредиту. Російська Федерація, як правонаступниця СРСР з 1991 року, борг за той воєнний кредит США дотепер, до 2016 року, виплатила лише на 55 відс., тобто більшість танків, літаків, кораблів і автомобілів США просто подавали СРСР.

Тепер Володимир Путін головним ворогом Росії став бачити США. Росіянам не дозволяють навіть згадувати про те добре, що було між двома країнами. Відповідно, російські засоби масової інформації не можуть публікувати інформацію про величезну допомогу США, завдяки якій у 1892 році були врятовані десятки мільйонів росіян, а пізніше Радянський Союз зміг протистояти німецькому нацизму.

Я поділяю думку проф. О. Панфілова: „Пам'ять і совість – це якості, які супроводжують людство з часу появи homo sapiens. Всі релігії засновують свої вчення на сумлінні та пам'яті про добро. Спотворення ж пам'яті робить людей злочинцями, відсутність вдячності перетворює суспільство на варварське“. Не пам'ятати добро – великий гріх. Хай би це мала в душі кожна людина.

Картина Івана Айвазовського про американську допомогу Росії в 1892 році.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Ми пам'ятаємо трагедію Криму

Минуло 12 років, і над Україною знову засяяла зірка європейських масштабів. Цього разу перемогу на „Евробаченні“ здобула кримськотатарська співачка Джамала з піснею „1944“. Здавалося б, назва композиції – лише цифри, якась чергова дата, та для тих, хто хоч трохи ознайомлений з історією нашого братнього народу, вона вже на початку оповивається серпанком жалю, мов давня, вже загоєна, та добре наболіла рана.

Минуло 72 роки від тих подій, які стали поштовхом до створення цієї пісні. Перед очима постає той давній парадокс: одні стоять на порозі перемоги і прямують до кращого життя, інші ж востаннє переступають поріг власної домівки і вирушають під прицілами гвинтівок до чужих, неприязних країв.

Я переглядала виступ Джамали кілька разів, слухала ж набагато більше. Навіть зараз, коли я пишу ці рядки, лунають слова пісні „1944“. Відчуття все ті ж, що і вперше, хоч здається, що вони для мене взагалі нові. З перших нот якесь незрозуміла прохолода підіймається клубком у горлі ще довго після закінчення пісні.

Протягом пісні – спокійно-могутній голос і тиха, заколисуюча музика. Але ж скільки болу й прихованого крику про допомогу у переливах

мелодії, що сповнена національного кольориту татар і печалі їхньої ж національної долі. Не можна передати ні глибину, ні змістовність цієї пісні, бо ж лише єдиний її останній рядок заміняє тисячі слів і бездумних викриків у прагненні звернути на себе увагу. Ці кілька слів вмістили глобальну проблему всіх жертв депортації й тоталітарного режиму і нарешті донесли її страшну суть до всіх європейських народів: «У мене не було вітчизни».

Багато хто сподівається, що після перемоги Джамали ми станемо на крок ближче до повернення Криму. Не розсудливо загадувати наперед, та я широ молюсь, щоб це було дійсно так. Незважаючи ні на що, один вагомий крок ми вже зробили: не дозволили потьмянити на сторінках історії тим страшним дням геноциду кримськотатарського народу.

Ми пам'ятаємо, бо розуміємо цей біль! Ми пам'ятаємо, щоб це більше не повторилось! Ці вісім цифр довіку залишаться пекучим вогнем у грудях винних і постраждалих, їх нащадків і тих, хто не зумів запобігти цій трагедії: 18.05.1944.

Оксана Орсач,

Возсіятське, Миколаївська область

Джамалі

Зірка Воронка з Мейплвуду, Нью-Джерзі, надіслала до „Свободи“ вірш „Джамалі“ журналістки Оксани Максимишин-Корабель, яка живе у Португалії.

Сама О. Максимішин з Яворова. До Португалії потрапила через хворобу нирок, яку не могли вилікувати в Україні, де не було ні обладнання, ні медикаментів. Вона поїхала у Польщу на лікування, у відділення нефрології. За лікування у Польщі треба було заплатити 30 тис. злотих (на той час 90 тис. грн.).

Чоловік поїхав заробляти у Португалію і забрав її у Португалію, де медицина – на вищому європейському рівні, викорено хабарництво. Тоді й почала писати вірші.

Вбивали й мордували, з корінням виривали,
Хотіли, щоб Народ цей пропав з лиця землі.
Але жінки співали! О, як жінки співали
Давали дітям в спадок сумні свої пісні.
Вмирали по дорозі. Їх навіть не ховали.
Чужа земля, як камінь в нерідній стороні.
Але жінки співали! О, як жінки співали
Зчорнілими губами мелодії тужні.
Їх голодом морили, їх світ поруйнували,
Могили безіменні згубилися в глуші.
А їх жінки співали! О, як жінки співали
Ї ховали гіркі сльози глибоко у душі.
А нині ти на сцені. Й тобі аплодували...
Хай біль твого Народу дасть силоньки тобі!
Співай, моя Джамало, як ті жінки співали
Співай, моя Джамало! Твоя журба й в мені.

Чи ти пробачиш, Україно?

Андрій Сафін з Стетен-Айленду, Нью-Йорк, надіслав до „Свободи“ вміщений нижче вірш 15-річної дівчини з Донбасу, яка пише під псевдонімом Наталя Київська, який, можливо, ще поетично недосконалий, але почуттєво ширий.

Як хочеться жити в мирі!
Закрити очі на хвилину,
відкрити й побачити мир
на нашій славній Україні,
де було те, що зараз не побачиш:
спокій, красу Донецька, усмішки дітей.
Як хочеться того часу,
коли вважали опадами град,
а не вогнем чужих ракет,

і не було руїн і материнських сліз,
і ворог у степи не ліз.
Як повернути тих,
кого забрали в небо?
Де у агресора сусідська честь?
Чи брати автомат й стріляти треба?
Що він забув у нашій краї?
Вони не хочуть помиратися,
не встигли ще усе сказати!
Чи ти пробачиш, Україно,
тим, які зрадили тебе?
За те, що брат стріляє в брата
за гроші, надані чужинцем,
нехтуючи життям солдата,
чи ти пробачиш, Україно?

У бібліотеці бракує „Свободи“

Під час поїздки в Україну на Великдень, я і мій чоловік Юрій Тарасюк відвідали у Львові Наукову бібліотеку ім. Василя Стефаника, зокрема відділ преси, бо мали там виконати завдання від спонзорів відновленого будинку. Директором відділу є д-р Юрій Романишин. Добірає газет є неймовірно велика і гарно упорядкована. Але у ній немає сучасних чисел „Свободи“.

Упорядковани у книжках є давні комплекти газети „Свобода“ десь до 1980-их років, а тоді є 1993 рік і це все. Знаю, що дуже коштовною є передплата газети в Україну і тому, мабуть, бібліотека не отримує „Свободи“.

Д-р Ю. Романишин дуже хотів би мати річники „Свободи“, найстаршої газети в Америці. То може хтось з американських українців подарує бібліотеці передплату тижневика? Адреса бібліотеки: Наукова бібліотека ім. Василя Стефаника, вул. Василя Стефаника, 2, Львів 79000, Ukraine. Тел.: (380) 322-614-121.

**Оксана Бачинська-Тарасюк,
Ньютаун, Пенсильванія**

У бібліотеці зустрілися (зліва): Заступник директора відділу преси Леся Левицька, Юрій Тарасюк та д-р Юрій Романішин.

Пресфонд „Свободи“ за березень 2016 року		
\$	ІМ'Я	МІСТО
250	Bihun, Yaroslav	Washington, DC
120	Masnyk, Ihor	Wheaton, IL
115	Steck, Ulana	Mississauga, ON
100	Pereyma, Marta	Arlington, VA
25	Holowsky, Natalia	Somerset, NJ
	Pikas, Michael	Olney, MD
22	Oursta, Jossip	Philadelphia, PA
20	Cherviovskiy, Alexander	Warren, MI
	Fedak, Nestor	Wheat Ridge, CO
	Horbowyj, Helen	Holmes, PA
	Iwanyczko, Eliana	North Port, FL
	Karawan, Oleh	Inverness, IL
	Korol, Stefania	Grosse Pt Shores, MI
	Kramarchuk, Bohdan & Lydia	Little Falls, NJ
	Bodnar-Balahutrak, Lydia	Houston, TX
	Melnyczuk, Edward	Medford, MA
	Oleksyn, Natalia	Rochester, NY
	Shust, Ihor	Rydal, PA
	Wolowodiuk, Yaroslav	Glen Oaks, NY
	Zaviysky, Maria	Miami Beach, FL
10	Bodnarskyj, Maria	Depew, NY
	Dzwinka, Michael	Bradenton, FL
	Haftkowycz, Nadia	Wethersfield, CT
	Hoszko, Walter	Piscataway, NJ
	Hrycenko, Vira	Everett, MA
	Muzyka, Harry	E Hanover, NJ
	Oransky, Nadia	Phoenixville, PA
	Pokinsky, Daria	Jackson Heights, NY
	Wasylyszyn, Roman	Philadelphia, PA
5	Gres, Jan	Clifton, NJ
	Gudz, Myron	Hartford, CT
	Pasternak, Anastazia	Amsterdam, NY
	Smigelski, Dimitry	Springfield, NJ
РАЗОМ: \$1,027		
Альманах УНС 2016		
200	Kurylko, Daria	New Providence, NJ
82	Wolowodiuk, Wolodymyr	Chatham, NJ
50	Hunczak, Taras	Chatham, NJ
40	Tkachuk, Oksana	Philadelphia, PA
32	Czmola, Olha	Depew, NY
	Jarko, Mykola	Union, NJ
	Laba, Orysia	Middle Village, NY
	Sygida, Natalia	E Hanover, NJ
25	Samotulka, Daria	Hillsborough, NJ
22	Horodecky, Olga	Kendall Park, NJ
20	Pawlenko, Helena	Brick, NJ
	Werbyckyj, Irene	Woodside, NY
12	Bubniak, Oksana	Monroe, NY
	Hawryluk, Irina	Newington, CT
	Holuka, Alexandra	Flushing, NY
	Karpevyich, Christine	New York, NY
	Krislatyj, Maria	Cleveland, OH
	Matula, Petro & Olha	Potomac, MD
	Milanytych, Motria	New York, NY
	Sawchyn, Stephania	New York, NY
10	Dziman, Michael	Maplewood, NJ
	Geba, John	Glen Spey, NY
	Konowal, Wasyl	Arlington Hts, IL
7	Blahy, Dmytro	Philadelphia, PA
	Czuchta, Petro & Rozalia	Bristol, CT
	Koval, Halyna	E Hampton, MA
	Makarushka-Kolodiy, O	Maplewood, NJ
	Wasiw, Wasyl & Anna	Clifton, NJ
5	Housty, John Andrew	Merrimack, NH
	Lyszyk, Nicholas	Perth Amboy, NJ
	Markowski, Lidia	Arnold, MD
2	Bundz, Michael	Utica, NY
	Makowsky, Petro	Eden, NY
	Sklepkovych, O	Wyomissing, PA
	Trojan, Nadia	Watertown, CT
РАЗОМ: \$771		
Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“!		

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Громада згадала 30-ліття Чорнобильської аварії

о. Протодиякон Ігор Махлай

КЛІВЛЕНД. – 24 квітня клівлендська громада відзначила 30-ліття трагедії на Чорнобильській атомній електростанції, яка тяжко позначилася в Україні та цілому світі. Українські Злучені Організації (УЗО) Огайо, Українська Православна Церква (УПЦ) США та Українська православна катедра св. Володимира організували відзначення, яке розпочалось молитвою за упокій загиблих та здоров'я постраждалих. Очолили молитву Владика Даниїл з УПЦ США, Владика-емерит Роберт Москаль з Української Католицької Церкви та 10 священників місцевих парафій. Співав хор Катедри св. Володимира під орудою Маркіяна Комічака.

Привітав присутніх настоятель храму о. Іван Наконечний, зазначаючи значну підтримку, яка громада передала потребуючим в Україні. Короткий опис аварії з відзначенням місцевої активності подала голова УЗО Марта Ліщенецька-Келегер.

Жіночий вокальний ансамбль „Зоря” під керівництвом Наталії Баслядинської-Махлай виконав п'ять релігійних творів та народніх

пісень.

Після їхнього виступу Владика Даниїл ознайомив присутніх з роботою Благодійної місії УПЦ США в допомозі дітям, потерпілим від Чорнобильської трагедії. В 2000 році Фонд „Діти Чорнобиля” (США) був поінформований про два забуті інтернати для дітей з вадами в Україні. В кожному з них було по 120 дітей-інвалідів. Саме у цих сиротинцях не було достатньо фондів для створення зручних умов життя дітей. На прохання фонду УПЦ США відгукнулася і взяла на себе відповідальність за підтримку дітей.

В цей самий час УПЦ отримала дар в сумі 40 тис. дол. для благодійної діяльності в Україні. І за підтримки керівництва УПЦ було надано допомогу двом сиротинцям в Україні – у Знаменці, Кіровоградській області, та у Залуччі, Івано-Франківській області. Незадовго УПЦ взяла під свою опіку ще один сиротинець дівчат-інвалідів, що є в Житомирській області, поблизу „зони Чорнобиля”.

Частиною місії УПЦ було не тільки оновлення приміщень інтернатів, але й надання медичної та освітньої допомоги дітям-інвалідам.

Це здійснюється у щорічних літніх і зимових подорожах-відвідуваннях дітей-сиріт місійними групами, що складаються з молоді. Під час подорожей вони допомагають у сиротинцях, виконуючи фізичні роботи, граються з дітьми, годують їх, але, найголовніше, вони діляться любов'ю Христа з тими дітьми, працівниками та іншими, кого вони зустрічають.

Багато чого вдалося досягти. УПЦ допомогла у заснуванні відділу для новонароджених у Чернігові, сімейної клініки біля Рівного. Зібрано понад 600 тис. дол. на ці проекти. Всі ці фонди були вкладені у оздоровлення дітей і догляд за ними в Україні.

З заключним на відзначенні словом подяки виступив о. протодиякон д-р Ігор Махлай – директор відділу благодійності УПЦ США та координатор цих заходів. Три місцеві телеканали фільмували відзначення та висвітлювали новини.

Під час відзначення посеред храму стояла Ікона Спаси, названа „Чорнобильською”, яка була писана в пам'ять цієї трагедії. Хоч вступ на це відзначення була без оплати, понад 6,000 дол. пожертв було зібрано на потреби дітей-калік.

Владика Даниїл розповідає про дітей-калік в Україні.

Співає вокальний жіночий ансамбль „Зоря”.

Торкаємось людей милосердям

Ксеня Гапій

НЮАРК, Нью-Джерзі. – У нашому світі є дуже багато убогости. А коли ми намагаємось людям допомогти, не раз здається, що це лише маленька крапля у великому морі нестатків. Але мала група у церкві в Ньюарку, Нью-Джерзі довела, що

теплом та підтримкою можна торкнутися багатьох.

2009 року зібралося кілька осіб при Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя та вирішили деяким парафіянам кожні два тижні привозити обіди, які добровольці самі варили, а інших відвідували на свята св. Миколая, св. Валентина

і підтримували на душі.

У Ньюарку, де вже протягом 109 років стоїть наша церква, мешкає багато бідних, покривджених долею людей. В центрі міста є римо-католицька церква, яка щодня годує приблизно 800 голодних людей, а Церква св. Івана Хрестителя їх підтримує вже вісім років.

З часом ця група добровольців також зацікавилася допомогою Україні. Спершу вислали дітям іграшки, потім почали збирати та вислати одяг. На даний час вислали понад 600 великих пачок у різні області України. Але пакування одягу вимагало забагато зусиль, то добровольці звернули свою увагу в інші напрямки.

Коли надійшла вістка, що в Україні є велика потреба на інвалідні візки, то почали шукати між людьми уживаних візків. Одного разу прийшов один парафіянин, який просив себе не називати, і сказав, що він купить 100 нових інвалідних візків, але за умови, що люди з громади за кожний його візок куплять ще один. На даний час вже вислали в Україну 450 інвалідних візків та сотні „ходунків” і портативних туалетів.

Далі почали купувати годинники для сліпих. Спершу купували в Нью-Йорку, але дізналися, що дешевше було б придбати їх в Україні, то почали купувати їх в Києві, також російськомовні, бо не можна було дістати україномовних. Одно-

го дня о. Роман Сиротич з благодійної організації „Карітас-Київ” запропонував, що він звернеться безпосередньо до фабрики-виробника годинників в Китаї. Домовилися, що при замовленні 5,000 годинників, фабрика замість російської мови дасть українську. На даний час громада Церкви закупила і за допомогою о. Р. Сиротича роздала близько 7,000 годинників.

Юнак, американський скавт, дід якого був українського походження, запропонував, що у своїй громаді зробить збірку взуття для потребуючих людей в Україні, а вони, за його прикладом, зробили збірку у своїй громаді. Спільно зібрали 2,000 пар взуття і стільки ж шкарпеток.

2016 рік оголошений Роком Милосердя і група добровольців при церкві св. Івана Хрестителя поставили собі ціль подарувати по 10 дол. 2,016 потребуючим особам в Україні. Ця одноразова допомога принесе хоч маленьке полегшення, а найважливіше – підтримає людей на душі, показуючи, що про них хтось пам'ятає та турбується.

Церква св. Івана вирішила звернутися до інших громад. Якщо б хтось мав бажання приєднатися до цього доброго діла, ласкаво просимо вислати датки на адресу: St. John's Ukrainian Catholic Church, 719 Sanford Ave., Newark, NJ 07106. Добровольці церкви використовують пожертви виключно на благодійні справи.

З подарованим взуттям – доброволець Йосиф Винарчук з церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Нью-Джерзі.

Подарунки для вояків прийшли з Нью-Йорку

Анатолій Смаглюк

НЬЮ-ЙОРК. – 3 ініціативи та щедрого фінансування від відомої української патріотки, багаторічної громадської діячки та пластуни з Нью-Йорку Ярослави Рубель 1-2 травня була проведена акція „Великдень для українських вояків“. Підготування акції було зосереджене в Рівному, де проживає керівник обласного благодійного фонду „Волинь європейська“ пластунка Оксана Заліпська.

Я. Рубель і О. Заліпська належать до одного пластового куреня „Перші стежі“, а, крім того, їх єднає багаторічна дружба. Коли до справи беруться пластунки, а ще й близькі подруги, то все має вдатися. Провівши всі необхідні обрахунки, вони вирішили, що частування на Великдень мають отримати 900 вояків.

Діти з рівненських дитячих сад-

ків готували листи та саморобки для вояків зі словами підтримки та подяки.

Було підготовлено і завантажено 1,200 кілограмів продовольства – 250 кілограмів шинки та ковбас, солодощів, кави, чаю, твердого сиру, свіжих овочів і ярини, приправ, цукру, хліба, цигарок, і, звісно, 260 пасок і 2,000 крашанок. Вирішили відвідати вояків біля Авдіївки, Донецька область. Це зараз одна з найгарячіших точок на військовій мапі України.

У Авдіївці проживає ще одна пластунка – Таня Переверзева, яка взялася за налагодження контактів з військово-цивільною адміністрацією.

Працівники адміністрації виявилися людьми на своєму місці. Гостей вже чекали. Швидко перевантажили, одягнули бронезилети і шоломи та поїхали до опорних

Подарунки привезли в село Водяне.

пунктів Збройних сил України біля Авдіївки: Опитного, Зеніта, на шахту Бутівка. Вояки були втомлені, але бойовий дух мали високий. З цікавістю розглядали дитячі привітання, подарунки. Дякували, що їх не забувають. Подарували на пам'ять український прапор з своїми підписами.

У військово-цивільній адміністрації попросили також допомогти людям, що і досі живуть у селі Опитне. Це близько 50 осіб. В Опитному практично немає вцілілих будинків. Світла і досі там немає – селище знаходиться навпроти Донецького летовища і постійно обстрілюється, а тому відновити електропостачання не можна. Не працюють крамниці. Продукти і воду людям довозять військові.

Далі поїхали в селище Водяне, з іншого боку від летовища. Це селище також перебуває у зоні гумані-

тарної катастрофи. Зараз там проживають близько 100 осіб. Ситуація дещо краща, ніж у Опитному: нещодавно стараннями військово-цивільної адміністрації там відновили електропостачання. В селищі також розміщені українські військові. Вояки почастували гостей обідом.

Люди у Водянному зустрічали їх дуже тепло. Та сама проблема: крамниць немає, купити ліки ніде. Громада пригощення розділила на всіх. Люди в таких важких умовах проявляють найкращі людські риси. Підтримують один одного, особливо стареньких і немічних.

Усі учасники цієї акції, дякували Ярославі Рубель за можливість бути причетними до цієї акції і бути корисними (це друга точка пластової присяги) людям, які ризикують своїм життям щодня і щогодини, а також людям, які перебувають у важких життєвих обставинах.

На околиці Авдіївки пластунка Оксана Заліпська (друга зліва) і Таня Переверзева (друга справа) з українськими вояками.

Зеленіє нова алея

САВТ-БАВНД-БРУК, Нью-Джерсі. – 3 ініціативи Митрополита Української Православної Церкви США Антонія перед храмом св. Андрія Первозваного насаджено два ряди нової алеї. Усі втрати з насадження дерев взяло на себе Сестрицтво Покрови Богородиці, яке очолює Леся Сівко. На фото: Настоятель церкви св. Андрія Первозваного митрофорний протопрей Юрій Сівко з служителями і віруючими оглядає нову алею. (Фото: Левко Хмельковський)

На концерті грали юні таланти

Марія Дитиняк

ЕДМОНТОН, Альберта. – 6 травня в концертній залі „Столері Гол Альберта Коледж“ відбувся 12-ий концерт української музики юних талантів, організований Українським Музичним Товариством Альберти. Під час концерту лунала виключно українська музика, або музика інших композиторів, яка включає українську тематику.

Імпрезу відкрила довголітня голова товариства Люба Бойко-Белл, яка пояснила діяльність товариства і була теж ведучою концерту. В залі пролунала музика різних жанрів, стилів, обробки народних пісень, оригінальні твори композиторів.

Програму відкрив ансамбль гітаристів (вісім учнів) школи св. Матея, учителька-диригент Наталя Онищук. Далі був з'єднаний ансамбль (15 учнів) „Бандуристи молодці“ школи св. Тереси і бандуристи школи св. Мартина, диригент д-р Андрій Горняткевич.

Серед виконавців найбільше було молодих піаністів, від початку до 10 літ навчання. Виступили Роман Бойко, Роман Гладішевський, Лія Войцік, Дмитро Жовтуля, Марія

Овчаренко, Стефан Подільський, Вікторія Попович. Фортепіанні сольові виступи були переплетані грою на інших інструментах: бандура – Наталя Гансен, Симон Поясок; сопілка – Емма Британ; мандоліна – Софія Овчаренко.

Всі виконавці були добре підготовлені, у вищих класах цікаво було слухати добру інтерпретацію і глибоке розуміння ідеї творів. Заохотили своїх учнів до вивчення цікавої і гарної української музики учителі та інструктори Марія Дитиняк, Йосиф Фрідман, д-р А. Горняткевич, Н. Онищук, Лаврентій Пшик і Ірина Тарнавська, що була також акомпаніаторкою до поодиноких творів.

Гарно оформлена програмка концерту (Ірина Тарнавська) поміщувала цікаві інформації про кожного композитора, якого твори виконували виконавці. Ці інформації зібрані і упорядкували Галина Котович і Л. Бойко-Белл.

12 років музичне товариство організовує ці концерти. Батьки висловили свою подяку товариству за такого типу імпрези, що вказує, що цей проєкт товариства має велику майбутність. Голова товариства Л. Бойко-Белл роздала кожному виконавцеві грамоти, подякувала їм за гарну гру.

Учасники концерту юних талантів в Едмонтоні. (Фото: Майкл Белл)

Організація Оборони Лемківщини в Америці (ООЛ) запрошує Вас на

ФЕСТИВАЛЬ FESTIVAL

16-ТА ЛЕМКІВСЬКА ВАТРА В США

Lemko Vatra June 25-26 2016

ЕЛЛЕНВІЛЛ, НЬЮ-Йорк

На вас чекають

Два концерти
Мистецькі виставки
Лемківська Спадщина
Забави
Печення поросят
Традиційні страви
Футбол, Волейбол

Служба Божа
Доповідь

Come Enjoy

Two concerts
Arts and Crafts vendors
Lemko Heritage Tent
Zabava
Pig Roast
Traditional dishes
Soccer, Volleyball

Divine Liturgy
Keynote address

Osella CYM is located at 8853 Route 209, Ellenville, NY 12428

За інформацією / For more information
president@lemko-ool.com or (917) 678-4168

У Рівному засяяв собор

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Свято-Покровський собор, який вважається одним з найвеличніших, найбільш висотних (має висоти 55 метрів) і миловидних в Україні, на Великдень постав у новій красі – зоряно-осяйній.

На храмі встановили сучасну світлодіодну підсвітку і у вечірній та нічний час зовнішність храму перетворюється на гармонію вог-

нів. У нижній частині домінує жовтий колір, у верхній – блакитний, а на банях – білий.

У центрі міста в зоні відпочинку „Лебединка“ з'явився унікальний писанковий сад з 25 великих писанок у рік, коли Україна відзначає 25-річчя незалежності.

Писанкарка Наталія Дребот запропонувала розпис кожної писанки, а виконували розпис рівненські школярі.

Зовнішність храму перетворилася на гармонію вогнів. (Фото: Євген Цимбалюк)

NEW JERSEY REPUBLICAN PRIMARY

VALORI **HIRNIAK** **KING**

MORRIS UNITED

12 13 14

MORRIS COUNTY FREEHOLDERS

Morris County's Reform Team
June 7 Republican Primary

Learn more @ www.MorrisCountyUnited.com
or find us on Facebook

Paid for by: Valori, Hirniak and King for Freeholder

for Freeholder

June 7 Republican Primary

216 Foordmore Rd.,
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641
soyuzivka@aol.com

Soyuzivka 2016

10th UKRAINIAN CULTURAL FESTIVAL

Celebrate with us

Pikkardiyska Tertsia

Oleh Skrypka
with Vopli Vidopliassova

July 8, 9, 10

www.soyuzivka.com

Also performing

Dumka Chorus - New York • Hurt Udych
and many more acts to be announced

Ukrainian Village Exhibit • Film Festival
Varenyky Eating Contest • Delicious Food
Dancing, Music, Song

FRIDAY
Evening Gala
benefit to
Support
Ukraine

Oksana Mukha

Vasyl Popadiuk

MC Serhiy "Foma"
Fomenko

MC Lydia Kulbida

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Workshop

Organized by the Ukrainian
National Foundation, under
the patronage of the
Embassy of Ukraine.

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

УНСоюз оголошує приділ стипендій та нагород студіюючій молоді на академічний рік 2016-2017

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2016 року
- Під час останніх двох років, мати полісу принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Апликація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2016 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку "Наші Пільги" на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UkrainianNationalAssociation.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3011

Добрий знак...

(Закінчення зі стор. 1)

ляння перед посередніми смаками, байдужість до духовної спадщини – це не мало нічого спільного з розвитком культури.

Є. Нищук за пів року у кріслі міністра й одного дня не сидів у тому кріслі, зате склав собі точне уявлення про все, що діється в царині культури, і які шляхи треба торувати, щоб змінити ситуацію. На щастя, він вже мав на кого спертися: Революція Гідності висунула в перші лави громадянського суспільства тисячі талановитих, ініціативних молодих людей, здатних творити свою власну національну систему цінностей, власну стійку тенденцію культурного розвитку незалежної Української держави.

За ті пів року виникла ціла низка загальноукраїнських культурницьких організацій і рухів – Реанімаційний пакет реформ „Культура“, Стратегічна програма „Культура-2025“, „Альянс культури“, „Конгрес активістів культури“ та інші. Запроваджувалися тісні зв'язки з найуспішнішими культурними центрами Європейського Союзу. В особі Є. Нищука Міністерство культури стало ідейним надхненником відродження української національної культури та координатором усіх проектів і починань.

Відтак сталося те, що сталося: після парламентських виборів 2014 року в основу формування нового уряду був покладений квотний принцип, тобто міністерські посади ділили пропорційно до кількості депутатів у партійних фракціях. Нікчемний принцип – відповідні результати. Про ті два змарновані роки літературно-мистецький оглядач Юрій Володарський говорить: „В міністра

Євген Нищук

культури, відповідно і в Міністерстві культури, не було жодної позитивної програми діяльності. Всі дії В'ячеслава Кириленка і його команди були спонтанними, непродуманими, іноді просто відверто непрофесійними... Міністерство не звертало жодної уваги на діяльність культурних активістів, ігнорувало всі напрацювання і висновки авторів культурної „Стратегії-2025“...“.

Й от приємна новина: Євген Нищук, знаменитий майданівець, повернувся на посаду Міністра культури України.

З першого ж його інтерв'ю для Радіо Свободи постає перед нами український національний діяч, котрий розуміє величезне значення культури в сучасному світі, зокрема – в українському світі, котрий залишається загрозеном з боку неоімперської Москви. Є. Нищук розповів, як недавно у прифронтовій зоні на сході проросійські бойовики телефонували до нього і погрожували усіма карами – у випадку, якщо там відбудеться виступ українських аристів.

„Бачите, – каже міністер, – там поряд стоять наші танки, то вони танків не бояться, а бояться нашої культури...“.

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

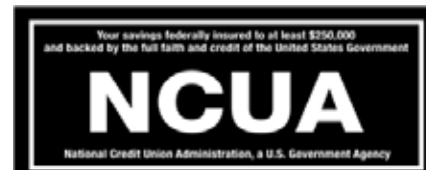
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Підтримали кримських татар

Олександр Калько

ЧЕРКАСИ. – Обласна організація Співки офіцерів України провела низку заходів до річниці депортації кримських татар у травні 1944 року та окупації Росією Криму 2014 року. Мета цих заходів – привернути увагу суспільства до проблем корінного народу, визначити шляхи деокупації Криму та відновлення територіальної цілісності України.

У Черкаському Національному університеті ім. Богдана Хмельницького відбулося засідання круглого столу, присвячене цій тематиці. Телевізійна компанія „Рось“ висвітлювала телепрограму „У фокусі подій“ в світлі сучасної окупації Російською Федерацією Криму, підтримці кримсько-татарського народу, перспектив відновлення на півострові суверенітету України. Активну участь у обго-

воренні історичної і сучасної проблематики взяв представник Меджлісу кримських татар Сінавер Кадиров.

20 травня продовженням цих заходів стала тематична зустріч і перегляд у кінотеатрі „Україна“ фільму „Хайтарма“. Вхід був вільний. Меджліс кримських татар делегував на проведення цього заходу історика, публіциста і телеведучу каналу АТР Гульнару Абдулаєву. Участь узяли представники громадських організацій, творчих спілок Черкащини, викладачі та студенти вищих шкіл.

18 травня запрошення на перегляд фільму „Хайтарма“ розповсюджували юнаки та юначки Черкаського осередку національної скавтської організації Пласт.

Олександр Калько – член Співки офіцерів України, капітан третьої ранги.

Під час круглого столу у Черкаському Національному університеті ім. Богдана Хмельницького.

Вручили премію імені Тодося Осьмачки

Олександр Вівчарик

КУЦІВКА, Черкаська область. – Уже 21 рік у селі 14 травня відзначили день народження геніяльного земляка, поета Тодося Осьмачки. До села приїхали гості з Сміли, Черкас, Києва, інших місцевостей.

В Будинку культури були вручені поспівчення новим членам Співки письменників – бібліотекарці з Черкас Катерині Вербівській та електрикові з Городища Олексієві Тичкові. Документи вручав лавреат премії ім. Т. Осьмачки письменник і публіцист Василь Трубай.

Головною подією свята в Куцівці стало вручення Всеукраїнської літературної премії ім. Т. Осьмачки. У своєму слові голова комісії з присудження премії Валентина Коваленко наголосила, що мріє, аби Куцівка перетворилася у другий Холодний Яр, щоб в село побільше їхало свідомих українців, і щоб Т. Осьмачка гуртував їх тут.

Нагадає В. Коваленко і про те, що родина Осьмачки торік підписалася під зверненням, у якому просили українську владу повернути прах видатного поета з США на рідну землю. Міністерство закордон-

них справ не відреагувало.

Лавреатом премії цього року став видатний письменник, справжній українець Олекса Різників за чудову повість „Маюселла“. Його привітав відомий на Черкащині політик, підприємець і доброчинець Микола Булатецький.

А потім був виступ О. Різників, який, безумовно, надовго залишиться у пам'яті людей, що його чули. Свою частку вніс у проведення свята відомий український актор та кінорежисер Олександр Ігнатуша.

Частували столичних гостей варениками, які зіпшили мешканки села Ніна Гарбар, Інна Зарицька, Тетяна Махія та інші.

Диплом лавреата премії ім. Тодося Осьмачки з рук Валентини Коваленко отримує Олекса Різників. (Фото: Олександр Вівчарик)

Оксана Білозір привезла допомогу

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – 17 квітня Народна артистка України, співачка Оксана Білозір привезла від однієї з європейських фірм медичне забезпечення родинам воїнів, що загинули на війні з Росією, яким передбачена компенсація до 100 тис. грн. у випадку проблем зі здоров'ям.

О. Білозір вручила таку полісу та сертифікат на безкоштовне медичне обстеження Анатолієві Волошинові, батькові загиблого 28-річного героя Ігоря Волошина.

Отримуючи допомогу, А. Воло-

Таким був Ігор Волошин.

шин зазначив, що втрата сина для батьків – це смертельна рана, яку неможливо заживити, але полегшити біль допомагає людська доброта.

Майстриня малює, в'яже і гачкує

Олександр Костирко

МОРШИН, Львівська область. – Кожного дня у моршинському санаторії „Говерла“ збирається чимало людей не тільки попити цілющої води, а й подивитися на народні вироби, які пропонують гостям місцеві умільці. Милуючись цими виробами місцевих народних я познайомився 12 травня з Наталією Сакаль та її сином Назаром. Він має у Моршині своє туристичне бюро і організовує поїздки до незвичайних місць на Львівщині та сусідніх областях.

Н. Сакаль пропонувала картини, вишиті українські сорочки, тарелі з малюнками на теми українських пісень. Народилася вона в шахтарському містечку Сніжне на Донбасі. Батьки були з козацьких родів – мати з Полтавщини, а батько з Корсунщини на Черкащині. Після школи вона поступила до Київського художньо-промислового технікуму на відділ художнього оформлення, де познайомилась з петриківським розписом, яким займається і досі. Окремі її роботи побували на виставці в Братиславі.

Поїздки до Корсуня-Шевченківського з його гірськими берегами, до села Квітки з прекрасною природою дуже вплинули на творчість мисткині і знайшли передання в її малюнках. Потім був переїзд до Моршина, де вона народила двох синів та доньку. З-під її пензля виходять картини з карпатськими горами. Вона ста-

Наталія Сакаль з мальованою тарелею. (Фото: Олександр Костирко)

ла членкою художнього об'єднання „Стрий“, працює художником в Моршинському сувенірному цеху, викладає малювання в місцевій школі мистецтв, робить виставки своїх робіт в Моршині і Стрию. Якось свої картини показала на батьківщині мами в містечку Кобеляки на Полтавщині.

Майстриню з великим художнім досвідом запросили працювати майстром художнього живопису і іконопису до Стрийського художнього училища.

В місцевій галерії „Шевченківська світлиця“ було проведено персональну виставку Н. Сакаль. Вона почала також займатись вив'язанками та гачкуванням. Тобто не вишиває українські сорочки, а гачком кожен нитку протягує по матерії. Першим замовником був її син Назар, потім його друзі та знайомі. Тепер її сорочки та тарелі відомі в Україні, Ізраїлі, США, Німеччині та інших країнах світу.

Затримали турецьких браконьєрів

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – 17 травня Апеляційний суд видав остаточне рішення про конфіскацію турецької рибопромислової шхуни і близько 15 кілометрів сіток, як знарядь лову, на користь України.

Українські прикордонники, що патрулювали Чорне море на кораблі морської охорони „Поділля“ 22 березня затримали турецьких браконьєрів, які заплівли в український економічний простір для вилову камбали.

Турецька рибопромислова шхуна в Одесі. (Фото: Сергій Горицвіт)

„The Economist“...

(Закінчення зі стор. 4)

новив 2000 року Джордж Буш). Почасти ситуація пояснюється тим, що нині на праймериз у республіканців голосує більше людей завдяки жвавим активістам і зростанню населення. Наразі йому дуже далеко до 66 млн. голосів, з якими Барак Обама виграв повторні перегони 2012 року. Але навіть нинішній „улов“ та розширення бази виборців Д. Трампа свідчать: попри те що його кандидатура сильно розколює електорат, він має солідні шанси стати президентом.

На його користь може зіграти те, що Гиларі Клінтон теж не зажила всенародної любові; її не дуже сприймає приблизно половина громадян. Сама Г. Клінтон, напевне, у захваті від того, що їй дістався ще менш популярний опонент і вона обійшла його в усіх останніх 58, за винятком двох, екзит-опитуваннях. Однак, якщо ці опитування проводять до партійних з'їздів, то зазвичай вони дуже ненадійні. А непопулярність для кандидата — це в будь-якому разі слабкість. Отож перемога Г. Клінтон над Д. Трампом імовірна, але все-таки не гарантована.

У ролі президента Д. Трамп був би катастрофою. Якщо поставлена ним діагноза болячок Америки — ні в тин, ні в ворота, то рецепт лікування взагалі катастрофічний. Фірмова обіцянка Д. Трампа — відгородитися від Мехіко муром і змусити його заплатити за цеглу. Це нонсенс, навіть якщо не брати до уваги факт, що нині в Америці спостерігається чистий вплив мексиканців через південний кордон. Мехіко вже відмовилося платити за такий проект.

У відповідь Д. Трамп погрожує зупинити грошові перекази, які мігранти — громадяни південного сусіда надсилають додому: „Для Мехіко це просте рішення. Заплатити один раз 5-10 млрд. дол., щоб гарантовано надалі щороку отримувати 24 млрд. дол.“. Але такий варіант, швидше за все, був би протизаконним. Д. Трамп міг би заблюкувати зняття готівки з рахунків в американських банках у Мехіко виключно обмеженням руху капіталу.

Нічим не кращі і його інші масштабні обіцянки щодо кордону (депортувати 11 млн. нелегальних іммігрантів та їхніх дітей і заборонити всім чужоземцям-мусульманам в'їзд до США, „доки представники нашої країни не розберуться, що відбувається“).

Час стрибати за борт

Економічні позиції Д. Трампа також з царини фантастики. Наприклад, висуванець пообіцяв сплатити 19 трлн. дол. національного боргу США за вісім років і паралельно зменшити податки на 10 трлн. дол. Беручи до уваги ще одну обіцянку — зберегти соціальне страхування, неприбутко-

ва громадська організація „Комітет за відповідальний федеральний бюджет“ підрахувала, що для реалізації цього пляну йому довелося б урізати державні видатки на інших напрямках на 93 відс. Д. Трамп з цим не погоджується, посиляючись на економічне зростання, яке обіцяє стимулювати поліпшенням умов торгівлі для США та економією, якої досягне, зробивши ефективнішим уряд. Але ж від зловживань урядом в чотиритрильйонному федеральному бюджеті США шкода мізерна? „Ні, мова про весь уряд, — вибухає Д. Трамп. — І я скажу вам, що саме на армію витрачаються величезні, величезні суми. Та все-таки я збираюся розбудувати армію. Хоча збираюся розбудувати її для нас, а не для решти країн у світі. Ми витрачаємо гігантські суми на захист інших держав“.

Такі нестримні нативістські нісенітниці, виголошені цілеспрямовано (і з вкрапленнями посилення на абстрактні страхи американців), дуже характерні для риторики Д. Трампа.

Іншим країнам варто турбуватися, бо ж для них усіх у Д. Трампа є погані новини. Він хотів би позбутися будь-яких наявних торговельних угод США й замінити їх короткотривалими двосторонніми переговорами. Ті проводилися б у дусі „око за око“, тож торговельні воєни — для початку з Пекіном — просто не уникнути. І висуванець уже заявив, що готовий до таких наслідків: позірне бажання хряскати дверима в будь-яких перемовинах, чи то з конкурентом в операції з нерухомістю, чи з другою за величиною економікою світу, — це складова частина його зображення. „Вони не можуть собі цього дозволити, а ми можемо, — каже він. — У нас торговельний дефіцит і Китаєм у сотні мільярдів доларів за рік“.

Схожими засобами Д. Трамп підсилював би американську військову потугу. „Скажімо, ми заявимо, що збираємося запровадити 10-відсотковий податок на товари з Китаю. Оскільки вони не повинні закріплюватися в Південно-Китайському морі й оскільки вони девальвували свою валюту... я зроблю це не роздумуючи“. Він вимагав би від союзників Сполучених Штатів „принаймні“ повністю оплачувати вартість будь-якої американської присутності з метою захисту, інакше нехай вирішують проблеми самотужки. „Я хотів би й надалі захищати Японію. Я хотів би й надалі захищати Південну Корею. І я хотів би захищати Німеччину, Савдівську-Арабію та інші країни. [Але] їм доведеться за це платити“.

Зачекати до кінця

Ще нетерпиміше Д. Трамп ставився б до багатосторонніх зобов'язань США. На запитання, нав'яне його яскравою критикою на адресу ООН (яку Д. Трамп назвав неповороткою та бездіяль-

ною), чи розглядатиме він можливість виходу Америки з цієї організації, висуванець відповідає: „Завжди маеш бути готовий піти, інакше ніколи нічого не зробиш. А це означає іти від країн, у сенсі оборони, це означає іти“.

Успіх Д. Трампа навряд чи лякає когось дужче, ніж провідників його-таки партії. Більшість з них є прихильниками вільної торгівлі та „яструбами“ в питанні національної безпеки, і всі вони хочуть перемоги в листопаді. Це пояснює ентузіазм багатьох лідерів і донорів республіканців щодо руху „Зупинити Трампа“. В Індії вони все-таки влили понад 5 млн. дол. у теле- й радіорекламу задля очорнення останнього або ж підтримки Т. Круза.

У минулому Д. Трамп не раз похвалювався своїми любовними походеньками. Чотири рази він проводив свій бізнес через процедуру банкрутства. Кожна його промова рясніє брехнею. За деякими підрахунками, торік його політичні заяви на 76 відс. склалися з неправдивої інформації. Якби це відбувалося не в рік президентських перегонів, республіканські критики Д. Трампа змогли б його зупинити. Чому ж не вдалося тепер?

Частково це пояснюється його незвичайними талантами. Д. Трамп — харизматичний, проникливий тактик, інколи чарівливий, безжалюсний, тож виявився куди сильнішим політиком, ніж уявляли. Скандальність допомагає йому втриматись у центрі уваги преси, радіо й телебачення. Завдяки 8 млн. послідовників у Twitter та вмінню принизити опонента кількома словами він царює і в соціальних мережах. У момент початку Трампа на президентських перегонах його випадки проти мексиканців здавалися простакуватими й хамськими; сьогодні вражає те, наскільки точно він формував свої послання з прицілом на обурену білу робітничу класу. За словами висуванця, це тому, що він розуміє і поділяє жалі останнього. „Я працював на літніх канікулах, коли ходив до школи, зі століями й електриками. Ви знаєте, що мій батько був будівельником, переважно в Брукліні й Квінсі... Я працював з усіма цими хлопцями, я цих хлопців знаю“.

У цьому є рідкісне зерно правди. Щодо багатьох інших питань (як-от про володіння зброєю, чого він раніше не приймав, а тепер обстоює, або про дозвіл абортів, котрі колись вважав допустимими, а зараз виступає проти, чи про Бога, яким він раніше мало цікавився і якого нині возвеличує) його позиція пояснюється кон'юктурною доцільністю. Утім, ксенофобія та протекціонізм Д. Трампа мають чітко виражену форму.

Газетні архіви свідчать, як зятого він виступав проти Північно-американської зони вільної торгівлі в 1993 році. „Цього хочуть мексиканці, і нічого доброго, як

на мене, це не обіцяє“, — такими були цитати Д. Трампа. У питаннях торгівлі він, що не характерно для людини, яка не визнає за собою жодних слабкостей, навіть готовий прийняти негативні наслідки свого популізму. Коли його питають, чи не будуть його виборці проти того (у випадку трампівського торговельного режиму), щоб вимушено платити більше за продукт американського виробництва, висуванець каже: „Може, вони купуватимуть менше. Я бачу, що люди купують своїм донькам п'ять ляльок; можна ж купити дві“.

Проте, хоча прихильникам Д. Трампа й подобаються його послання, багатьох з них мотивує ще й ненависть до партійних босів, які так незграбно намагалися його стримати. Екзит-опитування в Індії свідчать, що через це половина республіканських виборців відчула, що її „зрадила“ власна партія. Урожай, який полісила пожинає сьогодні, вона виростила з двох зерен. Перше — це частина правди у твердженні Д. Трампа та інших про те, що республіканці довгий час задурювали голови стражденним білим робітникам Богом, прапором і зменшенням податків для багатих, хоча загалом воно карикатурне. Утім, жодному з його 16 суперників не вдалося переконливо відреагувати на те, що хвилює трудящих з низькими зарплатами, жоден не дав їм вдумливої відповіді.

Друге — роки міжпартійних чвар у Конгресі дискредитували весь американський політичний процес. Відповідальні за це насамперед республіканці, особливо ті, кого винесло у владу попередньою хвилею популістів-бунтівників, Партію чаювання. Зневагу виборців до них спричинили кілька влаштованих конгресменами-республіканцями нещодавніх політичних криз, пов'язаних з затвердженням федерального бюджету, який вони хотіли зробити заручником своїх нездійснених і неконституційних вимог до Б. Обами. У цьому сенсі революція Д. Трампа це — не продовження популізму антиурядової Партії чаювання, а його логічний наступний етап. Тепер, коли номінація претендента майже вирішене питання, та революція теж має спалахнути й перегоріти.

Отже, Д. Трамп проти Г. Клінтон: схоже, що президентські вибори у США будуть запеклими й брудними. Навряд чи він перейде на більш помірковані позиції та схилиться до вигіднішого для всіх центру, як радять провідники республіканців, побоюючись розгрома на виборах. А його нинішні заяви (вірять він у них насправді чи ні) переважно надто радикальні, щоб їх можна було адекватно перевірити на ефективність здійснення на практиці. Явно підбадьорений успіхом на правиборах, Д. Трамп, здається, не дуже зацікавлений у зміні курсу, як і своїх агресивних, часто образливих метод. Про Г. Клінтон, яка колись гостювала на його весіллі, імовірний номінант від республіканців говорить зі зневагою. „Вона розігрує жіночу карту. Це все, що в неї є. Більше в неї нічого немає. Єдине, що вона має, — це жіноча карта. І вона грає нею де тільки можливо“, — обурюється Трамп. До речі, його недолюблиють 70 відс. американок.

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

СТЕФАН ВЕЛЬГАСШ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Tel.: 908-508-1728 • Fax: (973) 292-0900
e-mail: swelhasch@gmail.com

ПОСТАТІ

Юрій Дрогобич був світилом для багатьох народів

Ярослав Стех

Видатний український вчений Юрій Дрогобич народився 1450 року у Дрогобичі на Львівщині, в сім'ї солеваря (при народженні дано йому ім'я Григорій). Першу освіту отримав у священика церкви св. Юрія о. Евтимія. В 1565 році в місті було 45 солеварень. Ю. Дрогобич любив слухати оповіді про події, які відбувалися на його землі.

Після місцевої школи він вчився в Ягелонському університеті у Кракові, де в 1473 році здобув ступінь магістра. Продовжував навчання в Болонському університеті, де став доктором філософії та медицини, викладав філософію, астрономію та медицину, а потім був ректором університету. Повернувшись до Кракова, викладав медицину й астрономію в Ягелонському університеті.

Ю. Дрогобич підтримував тісні взаємини з багатьма видатними вченими та відомими культурними діячами свого часу, зробив значний внесок у розвиток астрономії, медицини, географії в світовому значенні. Особливо заслуговують на увагу його наукові відомості про перші визначення географічних координат Львова, Дрогобича, Теодосії, Москви, Вільнюса, про залежність погоди від географічної широти місцевості та можливості і методи її передбачення.

1483 року в Римі видано книгу Ю. Дрогобича „Прогностичне судження поточного 1483 року“, що була першою друкованою книгою українського автора, виданою за кордоном.

З 1487 року він працював професором медицини Ягелонського університету й мав чин королівського лікаря. Український вче-

ний великі зусилля поклав в поширення гуманістичних ідей в Україні. Високо цінували вченого Михайло Максимович, Олександр Богомолець, а особливо академік Степан Рудницький, розстріляний на Соловках 3 листопада 1937 року.

Ю. Дрогобич фактично започаткував українську науку. Під його керівництвом також стала розвиватися наукова праця наших сусідів. Про світове визнання Ю. Дрогобича свідчить те, що його праці знали в багатьох країнах Європи. Серед його студентів був майбутній видатний астроном Миколай Коперник, автор трактату „Про обертання небесних сфер“, що поклав початок геліоцентричного погляду про будову Сонячної системи.

На жаль, ця високоосвічена постать за радянських часів була примовчувана. Щойно після відновлення української державності у Дрогобичі збудовано пам'ятник українському вченому, який відкрив Президент України Леонід Кучма. В Україні на громадських засадах було випущено пам'ятну медаль з барельєфом Ю. Дрогобича. Також в Україні випущена поштова марка з зображенням Ю. Дрогобича. В 2009 році випущено монету, присвячену Міжнародному рокові астрономії, на реверсі якої зображено Ю. Дрогобича. Іменем Ю. Дрогобича названі вулиці у Дрогобичі, Львові, Калуші. У 2011 році на фасаді Болонського університету відкрито меморіальну дошку Ю. Дрогобичу.

Визначний вчений помер 4 лютого 1494 року в Кракові, де жив у останні роки свого життя. Ю. Дрогобич став прикладом людини, яка освітлює своїм розумом не тільки матір-Україну, але і сусідські народи.

Пам'ятник Юрієві Дрогобичеві в Дрогобичі. (Фото: Адріана Стех)

НОВІ ВИДАННЯ

У всесвіті незліченних слів

Сергій Панько

Пилипчук Дмитро. „Болять мені загублені слова: Мій додаток до першого тому Словника української мови у двадцяти томах“. Видання друге, доповнене. Біла Церква: Білоцерківська книжкова фабрика, 2013. 856 стор.

Як твердять учені, у середній бінокль на зоряному небі можна побачити від 100 до 200 тис. зір. Приблизно таку ж кількість слів обчислюють у розвинутих мовах „середні біноклі“ популярних словників, таких як Вебстер, Лярус, Дуден, Лінде тощо. Найбільший дотепер академічний тлумачний словник української мови (СУМ-11, 1970-1980) охоплює понад 134 тис. слів, тоді як найновіший „Великий тлумачний словник сучасної української мови“ (ВТС СУМ, видавництво „Перун“, 2009) встановлює їх близько 250 тис. Тим часом пересічній людині важко повірити, що, подібно до числа зірок у Всесвіті, кількість слів у живій мові – величина нескінченна. І справді, нехай який-небудь найбільший словник охоплює, скажімо, як завгодно багато слів. І при цьому у живій мові завжди знайдеться таке слово, яке до цього словника не потрапило!

Більш поважне тлумачення цієї істини цікавий читач одержить після знайомства із подарованою автором Бібліотеці Наукове Товариство ім. Шевченка у США книжкою Дмитра Пилипчука, яка, в основному, є розгорнутою на 856 сторінок аналізою порівняно недавно випущеного у світ в Києві першого тому „Золото-го двадцятикнижжя“ – академічно-

го тлумачного „Словника української мови“ у 20-ти томах. Розглядається зміст саме першого тому (А-Б, 2010. 911 стор.) і фрагментарно – другого (В-Відсріблится, 2012. 975 стор.), хоча за останні роки з'явилося ще кілька томів цієї праці (Відставання-Гуральня, 2012. 119 стор.; Д-Ж, 2013. 1007 стор.; З-Зв'янути, 2014. 992 стор.; Згага-Кварта, 2015. 992 стор.).

Д. Пилипчук, автор масивної мегарецензії на цей лексикографічний мегапроект вважає, що сьогодні Україна спроможна видати електронний тлумачний словник української мови на мільйон слів, а отже, гостро полемізує з тими академічними науковцями, що схильні „прокрустовати“ словникові параметри національної мови в якусь чверть мільйона слів і, таким чином, „законсервувати“ колоніальне становище української мови.

Книжка пропонує лексикографам понад 8,000 авторських ілюстрацій до 5,500 слів як наявних, так і не зазначених у першому томі „Золото-го двадцятикнижжя“. Для ілюстрування використано твори багатьох десятків авторів – від Григорія Сковороди до Євгена Пашковського. Майже всі запропоновані ілюстрації вводяться у науковий обіг уперше. Значну частину проілюстрованих слів у реєстрі першого тому СУМ-20 взагалі не представлено. Крім того, автор подає переліки багатьох тисяч інших слів, „загублених“ у поважних українських словниках останніх десятиріч.

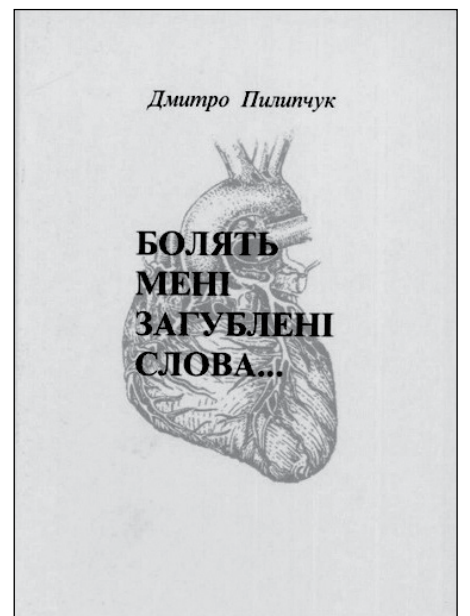
Письменник-філолог розгортає дискусію навколо повноти і якості українських тлумачних словни-

ків ХХ ст., які дозволили собі зігнорувати практично кожне друге слово, знайдене у раніше виданих лексиконах Бориса Грінченка та Агатангела Кримського, не заглибилися у мову Івана Франка та інших класиків української літератури, проігнорували мову модерної української словесності й колосальні ресурси неологізмів та термінології.

Книжка Д. Пилипчука виглядає безпрецедентною для слов'янського світу (та й світу загалом) спробою конструктивно зорієнтувати лексикографію на максимальний масштаб відображення в академічному тлумачнику лексичного складу національної мови. Не можна не завважити, що монографія Д. Пилипчука є, по суті, величезною програмою роботи лексикографів над майбутніми проектами багатьох наступних десятиліть, а може, й цілого століття. Як і належить науковій праці, рецензована книжка має індекси проілюстрованих слів і згаданих в ній 2,000 імен.

Що дуже важливо – книжку Д. Пилипчука збагатили резюме англійською мовою, крім того, на англійську перекладено і такий важливий елемент будь-якого видання, як зміст. Всі знаємо про випадки, коли такі переклади зроблено не дуже якісно, і це справляє поганий вплив на бібліофілів. Цим разом, здається, на переклад нарікати не можна, оскільки на останньому етапі підготовки видання до друку переклад прорецензували досвідчені американські україністи Гарвардського університету д-р Галина Гринь та д-р Любомир Гайда, за що автор книжки і автор цієї інформації дуже їм вдячні.

Стараннями Бібліотеки НТШ-А за сприянням голови Бібліотечної комісії Юрія Добчанського та директо-

ра Адміністрації НТШ Васия Лопуха 10 примірників цієї книжки розіслано і прийнято на зберігання у фонди найавторитетніших бібліотек США. Простежено при цьому, що ці бібліотеки справді мають у своїх фондах СУМ-11 і почали отримувати чергові томи СУМ-20, адже рецензоване видання є необхідним для цих словників доповненням. Завдяки цьому книжку Д. Пилипчука нині вже можна знайти не лише у Бібліотеці Конгресу, Нью-Йоркській публічній бібліотеці і найпрестижніших університетських книжницях США, а й також у всесвітньому каталозі WorldCat, у книгозбірнях Великобританії, Канади, Німеччини, Польщі, Франції. Сподіваємося, що увагу до неї проявлять і в інших країнах світу.

Сергій Панько – член-кореспондент Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці.

Українці світу...

(Закінчення зі стор. 1)

У Львові на площі Ринок людей запрошували долучитись до вишивання особливого рушника – карти-оберегу – який мандрує усією країною. Мешканці кожної області вишивають на ньому притаманні саме їхньому регіонові орнаменти. А коли вишивана карта буде завершена, автори ідеї подадуть заявку до Книги рекордів України.

На честь свята студенти Харківського політехнічного університету одночасно підняли над головою аркуші паперу білого, червоного і чорного кольору. Так вони утвори-

ли малюнок восьмилистову зірку, яка символізує життя, центр світу та сонце.

В Одесі відбувся Мегамарш у вишиванках. Близько 3,000 жителів міста в українському національному одязі вирушили по Дерибасівській і Рішельєвській вулицях до Оперного театру та Думської площі. Під час маршу учасники під дріб барабану скандували: „Слава Україні! Героям слава!“, „Вишиванку одягай, якщо любиш рідний край“, „Молдаванка і Пересип – в вишиванках вся Одеса“.

Нижче вміщені світлини, на яких представлені події святкового дня та відомі особи у вишиванках.

Депутати Верховної Ради у вишиванках.

Посольство США в Києві.

Мегамарш 19 травня в Одесі. (Фото: Сергій Горицьвіт)

Прем'єр-міністр Джастін Трудо і члени кабінету в Канадському Парляменті. (Фото: Мері-Ен Мігичук)

**Майбутнє
своєї родини
забезпечте тепер**

**Отримайте більше
з УНСоюзом**

ДОВГОТРИВАЛІ АНУІТЕТИ

* Відсотки тільки на перший рік
Всі пенсійні рати підлягають змінам.
Дійсні не в усіх штатах.

2.5%*
5-РІЧНИЙ

2.75%*
7-РІЧНИЙ

3%*
9-РІЧНИЙ

ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО НАС:
888-538-2833

- Без додаткових адміністративних оплат від продажу і збереження
- 10% можна вибрати без штрафу
- Мінімальна сума вкладки тільки \$1,000
- Довгострокове переривання контракту (вибір грошей) можливе за умов:
 - Поліса дотримується до кінця терміну
 - У випадку тяжкої недуги
 - Вимог старечого дому
 - Медичних видатків, пов'язаних з нещасними випадками

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org • facebook.com/UkrainianNationalAssociation

СПОРТ

Змагалися культуристи України

Олександр Вівчарик

КИЇВ. – 14 травня ушосте відбулися змагання за Чашу України з бодібілдингу, фітнесу та атлетизму за версією Всесвітньої федерації WBPF. Це різноманітні напрямки культуризму, яким українська влада займатися не забороняє. Проходив турнір у Палаці мистецтв Київського політехнічного інституту. На нього приїхали сотні спортсменів з усієї України. Змагання культуристів нагадувало театр Гераклів, але позаду були роки виснажливих тренувань. Культуристи, незважаючи на свою зовнішню суворість, такі ж душевні люди. Один з них раптом сів до роялю і загравав прекрасну мелодію. Інший запросив на сцену свою кохану і зробив їй пропозицію руки і серця просто під час змагань.

Та все ж головним було визначен-

ня наймогутнішого, найстатурнішого спортсмена. Серед чоловіків у категорії бодібілдингу таким став киянин Герман Писаренко, який виборов перше місце у вазі до 70 кілограмів. У наступних вагових категоріях перемогли Дмитро Дерябкін з Бучі Київської області, Олексій Кургузов з Борисполя, Амир Олфатманеш з Києва (понад 100 кілограмів) ще один киянин Сергій Бабчук, який став також абсолютним переможцем Чаші України-2016. Він, як і більшість спортсменів, має вищу освіту, працює тренером, захоплюється психологією.

Абсолютною чемпіонкою серед жінок судді визнали Ілону Зозулю з Кіровограда. Вона – відома модель Європи і Азії, перспективна співачка, переможниця престижного конкурсу „Міс Україна Інтернаціонал“ 2014 року.

Україна здобуває олімпійські ліцензії

ЛЮЦЕРН, Швейцарія. – 24 травня жіноча четвірка з академічного веслування у складі Дарини Верхогляд, Євгенії Німченко, Олени Буряк і Анастасії Коженкової здобула путівку на Олімпіаду-2016 в Ріо-де-Жанейро на олімпійській кваліфікації, де у вирішальному заїзді була слідом за китайською четвіркою, залишивши без ліцензії екіпажі Нової Зеландії, Румунії, Великої Британії та Росії.

Тетяна Коб здобула першу боксерську ліцензію для України на майбутній Олімпійській грі. В олімпійському турнірі Україну також представ-

лятимуть Іван Довгодько, Олександр Надтока, Артем Морозов і Дмитро Міхай.

Ліцензійний відбір закінчиться наприкінці червня, коли міжнародні федерації з олімпійських видів спорту остаточно визначать оцінки атлетів.

Урочисті проводи національної команди України на Олімпіаду заплановані на 23 липня в Києві. Ріо-де-Жанейро прийматиме олімпійські змагання з 5 по 21 серпня.

„Укрінформ“

Гокеїсти приїдуть до Києва

КИЇВ. – Міжнародна федерація хокею (ІНФ) оголосила склад груп 81-го чемпіонату світу, який відбудеться в Німеччині (Кельн) і Франції (Париж) 5-21 травня 2017 року.

Чинний чемпіон світу – збірна Канади почне захист титулу в групі В разом з іншим фіналістом чемпіонату-2016 – командою Фінляндії, а також збірними Чехії, Швейцарії, Білорусі, Норвегії, Франції та Словенії. Чемпіонат залишили збірні Казахстану та Угорщини. Їх замінять команди Словенії та Італії.

22-28 квітня 2017 року Київ прийме чемпіонат світу з хокею група 1А. Суперниками збірної України за право виходу в елітну групу на цьому турнірі стануть збірні Угорщини, Казахстану, Австрії, Польщі та Південної Кореї.

Наприкінці квітня 2016 року збірна України з хокею виграла чемпіонат світу у групі 1В, який проходив у хорватському Загребі, і повернулася в групу 1А – другу за значимістю у світовій класифікації.

„Укрінформ“

Як США годували...

(Закінчення зі стор. 17)

продуктових „американських посилок“, в кожній з яких завжди було щось несподіване. Чомусь особливо запам'яталися консервні банки „Свиняча тушонка“ (такої смачної більше ніколи в житті не їв) та невеличкі плескатенькі баночки з мармелядою. З того часу минуло 73 роки, але я й досі низько вклоняюся американському народові за допомогу в тяжкі часи!

Вартість поставок в СРСР за час Другої світової війни із США складала 11,3 млрд. дол. За умовами договору пошкоджена під час боїв техніка вважалася списаною і не підлягала поверненню у вигляді погашення кредиту. Російська Федерація, як правонаступниця СРСР з 1991 року, борг за той військовий кредит США дотепер, до 2016 року, виплатила лише на 55 відс., тобто

більшість танків, літаків, кораблів і автомобілів США просто подарували СРСР.

Тепер Володимир Путін головним ворогом Росії став бачити США. Росіянам не дозволяють навіть згадувати про те добре, що було між двома країнами. Відповідно, російські засоби масової інформації не можуть публікувати інформацію про величезну допомогу США, завдяки якій у 1892 році були врятовані десятки мільйонів росіян, а пізніше Радянський Союз зміг протистояти німецькому нацизму.

Я поділяю думку проф. О. Панфілова: „Пам'ять і совість – це якості, які супроводжують людство з часу появи homo sapiens. Всі релігії засновують свої вчення на сумлінні та пам'яті про добро. Спотворення ж пам'яті робить людей злочинцями, відсутність вдячності перетворює суспільство на варварське“. Не пам'ятати добро – великий гріх. Хай би це мала в душі кожна людина.

Футболісти полетіли на Євро-2016

КИЇВ. – 22 травня на Михайлівській площі кілька тисяч українських вболівальників провели національну збірну з футболу для участі у Чемпіонаті Європи-2016. У офіційній церемонії взяли участь Президент України Петро Порошенко і президент Федерації футболу Андрій Павелко.

Футболістам подарували український прапор і побажали впевненості у своїх силах. Збірна України

подарувала президентові футбольний м'яч з автографами футболістів та подякувала за підтримку. Футболісти кинули в натовп вболівальників футбольні м'ячі.

Збірна України проведе першу гру 12 червня проти збірної Німеччини, другу – 16 червня проти Північної Ірландії і третю – 21 червня проти Польщі. В разі успішної гри, Україна вийде до наступного кола.

BBC

Президент Петро Порошенко з подарованим футбольним м'ячем. (Фото: Прес-служба Президента України)

Вітали учасників велопробігу

Учасники благодійного велопробігу „Українці в Європі“ прибули до Варшави. (Фото: „Укрінформ“)

ВАРШАВА. – 19 травня учасники благодійного велопробігу „Українці в Європі“, які 14 травня вирушили зі Львова у кількомісячний веломаратон, прибули до Варшави.

Мета велопробігу – привернути увагу Європи до ситуації на сході України, а також подякувати українській діаспорі за підтримку України. Учасники благодійної акції вже побували у Любліні, де їх

тепло зустріла українська громада.

У Варшаві велосипедистів вітали активісти Товариства друзів України та українські дипломати на чолі з Послом Андрієм Дешицею, які символічно здійснили проїзд велосипедами із Замкової площі у центрі міста до Посольства України, де спільно запалили лямпадки під таблицею пам'яті „Небесної сотні“.

„Укрінформ“

Відділ реклами: 973-292-9800, дод. 3040

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

29 EAST 7th STREET
NEW YORK, NEW YORK 10003
(212) 477-3002

Друкарня COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконують
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ

645 W. 1st Ave.

Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA

1916 Welsh Rd., Unit 3

Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вмінь писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL

Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

• Пересилайте пакунки до нас через UPS.

• Додаткова знижка для організацій.

• Користуйтеся нашими ARS наліпками.

• Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.

• Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії,

• Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.

• Готові продуктові пакунки з каталога.

• Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Померла Володимира (Міра) Мацюрак

Марія Щерб'юк

ЧИКАГО. – 27 березня відійшла на вічний спочинок на 95-році життя св. п. Володимира (Міра) Мацюрак з роду Павлюк. Від 1963 року вона належала до 74-го Відділу Союзу Українок Америки, працювала в суспільній опіці, стипендійній референтурі, була один рік секретарем Округи Чикаго.

Була також жертвенною парафіянкою собору св. Йосифа Обручника в Чикаго та вірною парафіянкою від самих початків створення Української греко-католицької церкви св. Йосифа Обручника.

Підтримувала працю Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, Іллойського Відділу Українського Конгресового Комітету Америки та Українського Національного Музею.

4 квітня була відслужена Панахида в Cumberland Chapels. Похоронні відправи відбулися 5 квітня в Соборі св. Йосифа Обручника. В. Мацюрак поховано на

Св. п. Володимира Мацюрак

цвинтарі св. о. Миколая біля її чоловіка д-ра Андрія Мацюрака.

В смутку залишила двоюрідну сестру Ірину Михайлюк, двоюрідного брата д-ра Романа Біляка, племінників та племінниць, родину в Україні та Америці, приятелів і сусідів.

Вічна їй пам'ять!

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЦИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття

з приводу відходу своїх близьких і друзів,

не забувайте підтримувати видання тижневика

пожертвами на пресовий фонд!

Помер керівник хору „Дударик“

Марта Осадца

ЛьВІВ. – 24 травня, на 76-му році життя, відійшов у вічність Микола Кацал – художній керівник хорової капелі „Дударик“, Народний артист України, лавреат Національної премії України ім. Тараса Шевченка, почесний громадянин Львова.

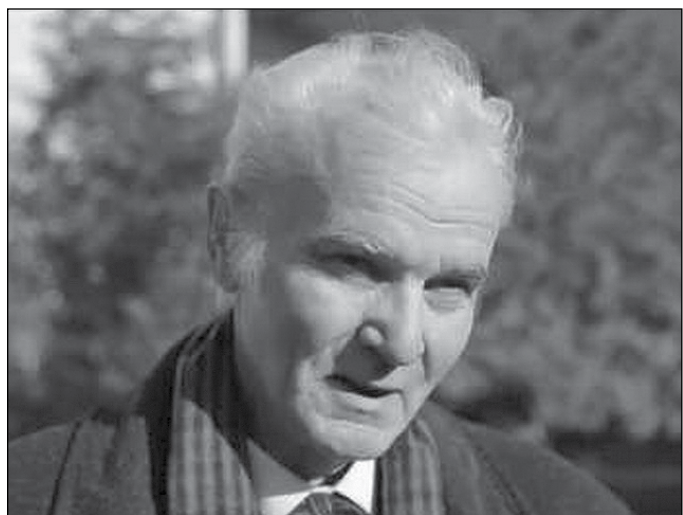
М. Кацал народився у Проскурові (тепер – Хмельницький). У 1962 році закінчив Львівський Політехнічний Інститут як інженер-геодезист. Музичну освіту здобув у 1965-1973 роках в Читінському,

Львівському училищах та Львівській консерваторії.

У 1971 році заснував хор хлопчиків „Дударик“, з яким досяг значних успіхів. Видатною подією, зокрема і у житті міста Львова, було відкриття у 1989 році першої української державної хорової школи.

М. Кацал – ініціатор створення Львівського християнського екуменічного братства, як прообразу духовної консолідації українського народу. Нагороджений грамотами Української Православної Церкви Київського Патріархату, Української Греко-Католицької Церкви, медалею „За відданість“ Української Автокефальної Православної Церкви.

У 1989 році Шевченківська премія за концертні програми останніх років була присуджена Народній самодіяльній хоровій капелі хлопчиків та юнаків „Дударик“ Львівського обласного будинку учителя (художній керівник М. Кацал).

Св. п. Микола Кацал

Ділимося сумною вісткою, що у неділю, 10 квітня 2016 року, відійшла у Божу вічність наша найдорожча Мама, Бабця і Тета

св. п.

ОКСАНА МИКИТИН

з дому МИЦИК

народжена 12 лютого 1932 року у Львові, Західна Україна.

У глибокому смутку залишилися:

- донька - Віра Яскір
- сини - Ростислав з дружиною Джіною
- Тарас
- внуки - Данило, Брендон і Адріана Микитин
- Христя, Аля і Марко Яскір
- Пола і Анна Микитин
- братові - Люба Мицик з дітьми і внуками
- Марійка Мицик з дітьми і внуками
- Анна Микитин з дітьми і внуками
- кузинка - Марта Данилюк з дітьми і внуками
- кузин - Ігор Мицик з дружиною Наталкою
- родини - Фостяків і дальша родина в Америці й Україні

Похорон відбувся 16 квітня 2016 року в Українській Греко-католицькій церкві св. Йосафата у Трентоні, Нью-Джерсі. Похована на Цвинтарі св. Марії у Трентоні.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього відійшла у вічність 11 травня 2016 року на 93-му році життя наша найдорожча Мама, Бабуня і Прабабуня

св. п.

д-р Марія Якимечко

з Сушків

У глибокому смутку залишилися:

- донька Христина (д-р Дон Данчук)
- внук д-р Матей Данчук
- внучка Катруся (Никола де Йонг)
- правнучки Грейс і Ейва

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 14 травня 2016 року, відійшла у вічність в Мейплвуд, Н. Дж.

наша дорога Мама, Бабця і Прабабця

св. п.

Христина Ізидора Баранецька

(з дому Назаревич)

народжена 11 квітня 1922 року у Раківці.

У смутку залишилися:

- сини Микола Баранецький
- Адріан Баранецький з дружиною Олександрою
- внуки Миколая Нінка з родиною
- Ляриса Рафаел з чоловіком
- Христина Олесницька з родиною
- Вікторія Баранецька
- Андрій Баранецький
- та ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Панахида і Парастас відбулися у вівторок 17 травня.

Похоронні відправи – в середу, 18 травня, в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в South Bound Brook, NJ.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів на могилу Покійної родина просить скласти пожертви на Український Інститут Америки.

Ділимося сумною вісткою, що 27 квітня 2016 року відійшов у вічність наш Тато, Дідо, Прадідо та Пра прадідо

св. п.

Михайло Бережанський

з Watervliet, NY,

вдовець св. п. Богданни від 2000-го року.

брат покійних Івана та Василя і Станка з їхніми дружинами.

У глибокому смутку залишились:

- сини - Богдан з дружиною Роксоланою з Melrose, NY,
- Стефан з дружиною Іреною з Lakeland, FL
- доньки - Євгенія Дрочак з чоловіком Іваном з Auburn, NY,
- Люба Морін з чоловіком Річ з Charlotte, NC,
- 15 внуків, 18 правнуків і пра правнук,
- племінниці і племінники,
- братові - Любомира Мокій і Кася Бережанська,
- та родина у Польщі.

Похоронні відправи відбулись 4 квітня 2016 року з парафі св. Миколая у Watervliet.

Пожертви в пам'ять Покійного можна скласти на добровільні цілі.

Вічна йому пам'ять!

Користайте тепер -
відсотки **НАЙНИЖЧІ** та умови на моргеджах вигідні!
Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.60%* APR
незмінний відсоток
25-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

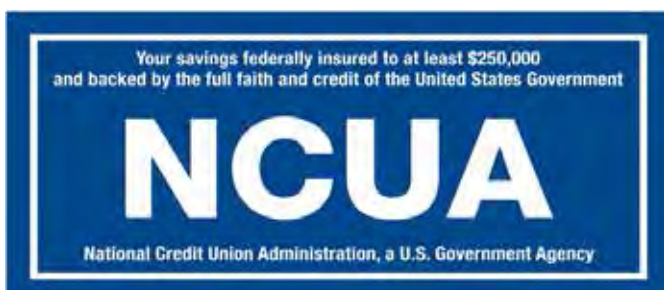
Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ♦ UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ♦ ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ♦ LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 300 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$5.06. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення. APR - Annual Percentage Rate, в річному відношенні.